

MARTON L.
1929.

MAGYAR CSERKÉSZ

XII. ÉVF. 5. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1931. MÁRCIUS 1.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ - FÉLÉVRE 6 PENGŐ - NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, NAGY SÁNDOR-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

◆ CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI ◆

Fiskalitáshuta.

Irta Benda Kálmán, 15. Bethlen-cs.-cs.

A régi, Trianon előtti Nagymagyarországot gyakran vádolták avval, hogy elnyomja a nemzetiségeket, hogy erőszakkal igyekszik beolvasztani a kisebbségeket.

Hogy mennyire alaptalan volt ez a vád, azt talán fölösleges is mondani, hiszen elég, ha széjjelnézünk az utódállamokban és megnézzük azok nemzetiségi politikáját. A magyar sohasem vette el a nem magyar anyanyelvűnek iskoláit, mint azt a magyarokkal odaát teszik és Magyarországon nem sajátították ki az idegen anyanyelvűek birtokait, mint ahogy azt ugyancsak teszik megszállott területen. Vagy nézzünk széjjel, hol találunk egy erőszakkal megmagyarosított falut, vagy hol egy erőszakkal megszüntetett kisebbségi iskolát? Ilyent nem fogunk találni. Ez a vád tehát pusztá rágalom; legfeljebb gúnynak jó, hiszen sokszor talán az elmagyarosításnak éppen az ellenkezője történt.

A télen Fiskalitáshután jártunk, fent a Mátrában. Nyomorult kis tót falu ez, alig áll ötven házból. Itt láthattuk azt, ami Magyarországon kívül talán sehol másutt a világon nem történhetett volna meg, hogy az országot fönttartó és az ország nagy többségét alkotó nemzetet valamelyik kisebbség beolvasztotta.

Ennek a vidéknek lakói tótok voltak, kik a szatmári béke után III. Károly alatt telepedtek itten le. Három család jött ide fel, hogy miért, azt nem tudjuk. Az Almássy grófoktól, a vidék uraitól kértek engedélyt és helyet a letelepedésre, de nem fogadták el a felajánlott szép völgyet Lengyend pusztá mellett, hanem feljöttek ide, a Mátra tetejére és itten telepedtek meg. Kezdetben üvegghutában dolgoztak, aminek nyomai még ma is megtalálhatók. Hogy azután miért hagyták abban az üvegfujást, nem tudhatni. Lehet, hogy nem volt hozzá megfelelő anyaguk, lehet, hogy nem tudták eladni készítményeiket, nem tudhatjuk, de ma már nincsen huta sehol a környéken.

Később azután a természetes szaporodás mellett különösen a magyar fajú családok bevándorlása emelte a falu lakosainak számát. Ezeket azután egy-két nemzedék alatt sikerült annyira eltótosítani, hogy ma már csupán a nevükből tudhatjuk meg, hogy valamikor magyarok voltak. Jellemileg, sőt fajlag is teljesen beolvasztották ezeket, úgyhogy mind piszeorrúak, kék-

A kis mátrai tót falu téli színekben.

Célszerű ha

Aspirin

mindig kéznél van.

Tabletta alakjában

kényelmesen magánál hordhatja és ezenfelül az előirt adagolás állandóan rendelkezésére áll.

Ügyeljen a

BAYER-keresztre

és az eredeti csomagolásra a zöld szalaggal.

szeműek, a hajuk szőke. Sok ilyen család van, hogy egypárat említsek: a Király, Szabó, Szőke, Völgyi stb. családok.

Azt is nehezen értjük meg, hogy miért jöttek ide ezek a magyarok annakidején, mikor itten a megélhetési lehetőségek sokkal kedvezőtlenebbek, mint az Alföldön. Földjük termelésre nem alkalmas, szinte semmit sem terem meg, így hát gazdálkodással nem foglalkozhatnak. Egyik főfoglalkozásuk a favágás és faszállítás, de ez nem folyik olyan nagymértékben, hogy ebből az egész falu lakossága megélhetne. Ezért aztán sokan járnak a közeli alföldi peremvárosokba napszámba, vagy fuvarozni, vagy gyárakban dolgozni. Nyáron pedig, aratás idején, szinte minden épkézláb ember lemegy az Alföldre summásnak, részesnek vagy marokverőnek. Itt megszedik magukat annyira, hogy abból szükösen egész télen át megéljenek. A nagy nyomor és szegénység következménye, hogy a pénznek sokkal nagyobb értéke van, mint akárhol másutt. (Pl. 80 fillérért bármelyik legény bemegy Fiskalitáshutáról Nagybatonyba és vissza is jön, ami pedig jó 22 km körül van.)

Ez a szegénység rányomja bélyegét egész közéletükre. Hiába keresnénk itten a békésmegyei tótoknál megszokott díszes öltözeteket, díszített házakat, nagy gazdaságot, mindennek nyomát sem találjuk. Itt nincsen búzakenyér, helyette rozskenyér vagy kukoricakenyér járja s az ebédnél ritkán találunk paprikácsirkét vagy töltöttkáposztát; ezek előttük szinte ismeretlen fogalmak, helyettük csak burgonyát esznek. Az olyan gazda pedig, amelyiknek egy-két kecskéje van, már tehető, ha pedig még lova is akad az istállójában, szerintük az már elérte azt a leg-

ELSŐ MAGYAR HANGSZERGYÁR
STOWASSER

kir udv. szállító, a Rákóczi-tárogató feltalálója.
Budapest, (Budán) II., Lánchíd-u. 5.

Legfinomabb hangszerek gyártása katonai, szin-
fonikus, házi, szólisták és művészek részére.

Cserkészenekarok

felszerelése jutányos gyári áron
Cserkészeknek legmesszebbmenő kedvezmény.
Eddig több mint 240 cserkész- és leventezenekart szerelt
fel a gyár.

Rákóczi-tárogató saját találmány! Óvakodjunk
az utáztatoktól! — Árjegyzéket kívánatra díjtalanul!
Századkürt F hangban P 14.—, ezredkürt A hangban P 13.—.

Hadseregszállító; az összes m. kir. honvéd zene-
karokat kizárólag gyárunk szerelte fel!

Figyelem! Az egyedüli hangszergyár az
országban! Több gyár nincs

magasabb jómódot, amit Fiskalitáshután egyáltalában elérhet
valaki.

A falu völgyben épült. A házak szorosan egymás mellett álla-
nak, hogy az esetlegesen a falura szabaduló szelek ne okozhassan-
nak nagyobb ká-
rokot bennük. A
házak itten is, mint
az alföldi magyar
falvaknál, oldaluk-
kal fordulnak az ut-
cára. Beosztásuk és
felépítésük szintén
erősen hasonlít a
magyar házéhoz.

Farsangoló, táncoló leányok.

A házak rendszeren
zsúppal vagy zsin-
dellyel vannak fed-
ve, de akad egy-két
nádfödeles is, sőt
újabbban pala- vagy
cseréptető is. Épít-
ési anyaguk leg-
inkább vályog, de
akad módosabb

gazda, akinek a háza termékből van. Régebben, amint beszélük,
fából építették a házat; ezt azután betapasztották és úgy meszel-
ték fehérre, illetőleg sárgára.

A házak között három fejlődési fokozatot különböztethetünk
meg. A legelső, amelyikből valószínűleg a többi is kifejlődött,
egy szobából áll. Ebben van a kemence, egy ágy, egy szekrény
és egy-két szék. Teteje még nád, kéménye nincs, hanem a pad-
láson keresztül távozik a füst.

A második fejlődési fok, amikor a konyhához még egy szoba
is csatlakozik. Bejárása a konyhából van, mégpedig mindig az
utca felé. Berendezése teljesen sarkos. Az egyik sarokban áll a
takaréktűzhely, a másik két sarokban egy-egy ágy, a negyedik-
ben pedig a sarkos falmelletti lóca és az asztal. Gazdagabb ház-
nál esetleg óra is akad.

A legkifejlettebb ház azután az, amelyiknek már a szoba mel-
lett kamrája is van. Ez szintén a konyhából nyílik, de a szo-
bával ellenkező irányban. Ennél a háznál természetesen a kony-
hában már jóformán semmit sem tartanak az edényeken kívül,
hanem mindent a szobában vagy a kamrában. Fontosabb szer-
számaik, mint a balta, azután a csizmájuk is a szobában van a
mestergerendára fölakasztva. A falon festett tányérokat is ta-
lálunk, mind gyári munkák.

A szobák nem festve, csak meszelve vannak. Az aljuk döngött
föld és csak egyetlen egy házban deszkázott az egész faluban.

A ház végében van az istálló. Ez sokhelyen annyira kicsiny,
hogy legföljebb pár kecske, ha belefér. A ház mögött terül el a
szérűskert, ha ugyan annak nevezhetjük, mert egy szénabog-
lyánál ritka helyen találunk többet.

A házak bekerítve sehol sincsenek. Udvaruk nincsen. Mindenütt
csak piszok, szemét és rendetlenség; még a szobában sem taka-
ritanak mindennap.

Községháza vagy templom nincsen; minek is lenne? A falu

közepén kis Mária-kép áll, mellette düledező harangláb. Kocsmá-
az van több is.

Ruházatukból szinte minden kiveszett, ami tótos volt. Az ün-
neplőjükön is alig lelhetünk egy-két eredetiséget vagy szlávოსat,
egyébként ez is hozzásimult a környező magyarok viseletéhez.

Szokásaik is nagyrészt erre a sorsra jutottak. Lassan-las-
san a legtöbbet elhagyták és helyettük felvették a magyarok
szokásait. Azért van érdekes szokásuk is. Kézfogó alkalmával,
vagy valamilyen nagyobb ünnepen a falu legényei és lányai
díszbe öltöznek és míg a legények kocsmáról kocsmára járnak
inni, addig a leányok körbefogóznak és ugrálásokkal, vagy ol-
dallépésekkel forognak, s közben valamelyik kitekert dallamú
magyar nótát éneklük. Természetesen kézfogó vagy esküvő után
sem a vőlegény, sem a menyasszony nincsen köztük, hiszen az
egész táncolás az utca közepén történik.

Érdekes szokásuk az is, hogy a menyasszonyt a vőfélyek min-
denüvé kísérik, mindig vele vannak.

Életviszonyaikból s főleg földrajzi elhelyezkedésükből követ-
kezik nagy babonásságuk is. Ugyanis, míg a síkföldön élő ma-
gyar megszokta, hogy mindent lát, mindent észrevesz, addig it-
ten nem látják azt, ami pl. a hegy mögött történik. Így azután
az Alföldön élő ember előtt egyszerű dolgoknál is megtorpan-
nak, igazi okát nem tudják adni, tehát megpróbálják csodálatos
alapon megmagyarázni. Fiskalitáshután is rengeteg szellemben,
boszorkányban, tündérben hisznek s különböző meséket igye-
keznek fűzni a természeti tüneményekhez. Azonkívül nagyon
érdekes babonáik vannak. Pl., hogyha az eladó lány meg akarja
tudni, ki lesz a jövődöbelije, tegyen ki karácsony böjtjének
utolsó estéjén a vacsorájából egy csipetnyit az ablakba. Aki ezt
innét elviszi, az fogja megkérni.

Kitűnő orvosi tanácsokat is tudnak adni. Náthás vagy? Pirítsd
meg a gatyamadzagot és mikor már megpörkölődött, szagoldjad.
Ha a torka fáj valakinek, annak a földre kell hasalni, azt há-
romszor meg kell csókolni és ezt mondani: „Földanyám, neked
megvallom (t. i., hogy fáj a torkom). Kérlek gyógyíts meg.”
Ilyen orvosi tanács gazdák részére, hogyha tehenüknek fáj a
lába, kössék be a fejössámlit egyik lábát és reggelre megszűnik
a tehén lába fájni.

Sajnos, gondolkodásviláguk nem mindenben nyilatkozik ilyen
eredetin, mint babonáikban. Eredeti nótájuk talán nincsen is.
Mind a Nagyalföldön eltanult és azután dallamában és szövegé-
ben meggyőzőtört magyar nótákat éneklük.

Ami még egyedülálló a faluban és ami messzeföldön ritkítja
ilyen mértékben a párját, az az erkölcsstelenség.

Hála Istennek az
újabb időben akadt
egy ember, aki tö-
rődik a faluval és
aki szíven viseli a
falunak a sorsát.
Ez az ember a
falu érettségizett és
jogot végzett tani-
tója, Russ Mihály.
Munkája már ed-
dig is nagy ered-
ménnyel járt a falu
szellemi és erköl-
csi életére. Remél-
jük, nemsokára a
Fiskalitáshutára
utazó idegent ma-
gyar nyelven és
magyarok fogják
köszönteni.

Danoló legények.

Cserkészeknek
Leventéknek
Sportköröknek

„Turul“ mentőtáska ... I. P 25.—
Vászon behuzattal, válszizzal II. P 14.—
„Turul“ mentődoboz ... P 2-50
Kapható a Cserkészboltban és minden gyógytárban.
Készíti: „Turul“ Kötszergyár Bpest,
II., Erőd-utca 1-3.

„A CSERKÉSZ TAKARÉKOS“ mondja a IX. cserkésztörvény s ezt szolgálja a Cserkészsövetség
most meginduló tavaszi szövetakciója is.

REJTVÉNY — PÁLYÁZAT.

Tudnivalók:

1. A megfejtéseket a *Szerkesztőség* címére kell küldeni. Ne háborgassuk vele a Kiadóhivatalt.
2. Egy borítékban több megfejtést is lehet beküldeni.
3. A borítékra ráírandó: *rejtvénymegfejtés*.
4. Nem sajnáljátok a rejtvények ábráit, különösen a keresztrejtvényeket, a M. Cs.-ből kivágni? Csonkán teszitek el ezeket a számokat? Legközelebb az ilyen megfejtéseket nem fogjuk elfogadni, mert ez lustaságra és kiméletlenségre vall.

Pályázat.

Elveszett tárgyak a rendőrségen.

Nagy baj van a rendőrszobában. A város különböző részeiben talált tárgyak gazdái jelentkeznek a megtalált tárgyaikkal az átvételére, de . . . a rendőrbácsi is bajban van: nem tudja, hogy melyik tárgyat ki vesztette el?

Úgy-e, segítségére siettek? Irjátok meg neki, hogy *melyik darabot kinek, hányas számú személynek kell átadni?* Melyik tárgy, kihez tartozik? De mit gondoltok, miért van oly zavarban a rendőrbácsi? Talán rajta is segíthetne egy szemfüles cserkész.

Megfejtéseiteket márc. 20-ig kell beküldeni. Három díjat osztunk ki.

A térképrejtvény megfejtése.

A megfejtő gárda minden levele, minden sora örömet jelent a mi számunkra. De igazi boldog örömet akkor jelentenek, ha azokban a sorokban, dolgozatokban, munkákban a szorgalom, a becsületes munka, a lelkes törekvés megnyilvánulását látjuk. Ünnepet szereztek ma, fiúk, a pályázat-rovatunk vezető-munkatársának. Mert már ünnep az nekünk, ha nem sablon-megfejtések gazdáinak a nevét kell Fortuna asszony szerencse-cserkészkalapjából kihúzni, hanem értékelni lehet a különböző munkák jóságát, helyességét. Hát még mikor ilyen tömegben, ilyen szép munkáról tesz tanúságot a sok megfejtés. A sok gondos, precíz munkát nemcsak élvezet volt nézni, hanem fejtörés is volt azokat méltányosan és pártatlanul elbírálni, kinek-kinek érdeme szerint megadni a maga jutalmát.

Most láttuk csak, hogy milyen szép munkát tudtok ti kifejtetni, ha külön megírjuk, hogy a külalak és a kiállítás gondossága is számbajön az elbírálásnál. Pedig ezeket a feltételeket bizonyos mértékben minden pályázat elbírálásánál figyelembe vesszük. A

HATÁSOS KÜZDELEM FOLYIK A NIKOTIN ELLEN.

Nagyszerű küzdelem kezdődött Magyarországon az emberiség egyik leggonoszabb ellensége, a nikotin ellen. A nikotin tudvalevően a leggyorsabban ölü mérgek egyike. Persze nem a cigarettában vagy a szivarban gyilkol, mert hiszen ott elvegyül a füstben és csak egy párnya jut belőle a szervezetbe. Ellenben töményítve már egy-két milligrammja is percek alatt megölne egy embert. De a cigaretta és a szivar nikotinja is sorvasztó mérég. Feldúlja az idegrendszert, károsan befolyásolja a vérkeringést, beteggé teszi a géget, a tüdőt, szédülést okoz, beteggé teszi a szervezetet. Küzdeni kell tehát ellene. A tudomány több száz nikotinmentesítési eljárást ismer, de eddig egyetlen egy sem vált be. A magyar kir. *Dohányjövédéknek* végre sikerült egy olyan nikotinmentesítési eljárást találnia és bevezetnie, amely valóban lényegesen megszabadítja a szivart és a cigarettát a nikotintól, úgyhogy az így nikotinmentesített dohánygyártmányok már ártalmatlanok. Az elektro-termikus eljárást, amely 160° C hőmérsékletnél történik, *Falk* és dr. *Wenusch* vegyész-mérnökök találták fel és ugyancsak ők szerkesztették meg azokat a gépcsodákat, amelyek a Dohányjövédék lágymányosi dohánygyárában a nikotinmentesítést végzik. Magyar vállalat, a *Nikotex Rt.* végzi ezt a nikotinmentesítést az ország dohányzó millióinak nagy áldására.

cserkész igyekszik gondos lenni és mindig a lehető legjobbat nyújtani.

A dolgozatokat jóság szempontjából három csoportba osztottuk. A sok jó munka miatt pedig felemeltük a díjak számát. Legyen ez elégtétel és elismerés a legjobban dolgozó, szorgalmasok számára, de legyen buzdítás is a jövőben nekiinduló fejtörő gárda számára.

Beérkezett 73 jó megfejtés, szebbnél szebb térképvázlatokkal. Meg kell jegyeznünk, hogy hárman elfelejtették (!) Nagy-Magyarország határait is belerajzolni. Vagy arról ők már lemondtak? Kissé rosszul esett ezt a három rajzot nézni.

A térképpályázat helyes megfejtése a következő: A két ismeretlen folyó: a *Dnyeszter* és a *Duna* (Esztergomtól). A két folyót környező országok nevei: *Magyarország, Jugoszlávia, Románia, Bulgária, Ukrajna, Lengyelország, Csehszlovákia.*

Az első díjat (6 P): *Illés László* (42. sz. Turul-cs. Győr) nyerte el. A második díjat (4 P): *Götz Richárdnak* (59. sz. Árpád-cs. Szentgotthárd) íteltük, a harmadik díjat (2 P) pedig: *Walkó Józsefnek* (192. sz. Erdősi Imre-cs. Vác).

Könyvjutalomban részesülnek: *Balogh Zoltán* (227. sz. Gr. Tisza István-cs. Pápa), *Somossy Géza* (3. sz. Regnum Marianum Bpest) és *Garai Béla* (556. sz. Dévai Bíró Mátyás-csapat Orosháza).

Rajtuk kívül **elsőrangú térképvázlatokat** küldtek be 14-en és pedig: *Bálint József* 192. sz., *Barna Pál* 92. sz., *Bohn Antal* 552. sz., *Eigner József* 96. sz., *Hepp György* 40. sz., *Heppert Vilmos* 192. sz., *Keller Balázs* Bp., *Kolma Imre* 24. sz., *Králik Arisztid* 22. sz., *Kulai Sándor* 552. sz., *Lachmann Kurt* 199. sz., *Pindroch József* 765. sz., *Pintér Géza* 117. sz. csapat tagja és a 10. sz. P. A. R. Solyom-örse.

Nagyon szép munkát kaptunk a következőktől: *Aldott Lajos* 15. sz., *ifj. Barna Pál* 92. sz., *legifj. Bókay János* 16. sz., *Csonka Miklós* 82. sz., *Galló Géza* Alba-Julia (Románia), *Gelle Pál* Szeged, *Gerstenberger Jenő* 7. sz., *Gloviczky Zoltán* 288. sz., *Hegede Károly* 95. sz., *Jalovszky Jenő* 2. sz., *Kakasy László* 203. sz., *Kelö József* 152. sz., *Konkoly-Thege Béla*, Gyula, *Kovács Géza* 5. sz., *Kovács Miklós* 970. sz., *ifj. Lám Károly* 911. sz., *László Dezső és Béla* 929. sz., *Lovász Imre* 304. sz., *Mauritz Sándor* 88. sz., *Negyelszky Ernő* Kispeszt, *Papp Géza* 7. sz., *Paulinyi Ernő* 8. sz., *ifj. Zeéri Pösch Géza* 16. sz., *Spitzkopf Lajos* 12. sz., *Szabó Géza* 665. sz., 281. sz. *Szilassy A.-cs. Mókus-örse*, *Tamáskő István* 88. sz., *Turopol Arisztid* 874. sz., *Vona György* 127. sz. csapat cserkészei.

Ezenkívül még 24-en küldtek be jó megfejtést.

ÉLETMENTÉS

A Föcskerész Úr Öméltósága f. évi febr. hó 12-én életmentő kitüntetéssel jutalmazta a következőket:

- CSAPODY CSABA 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 DEGRÉ ALAJOS 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 Dr. FINÁCZY ERNŐ 2/ö. sz. csapatbeli budapesti cserkésztszítet vízből mentésért,
 KLEINER ENDRE 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 MOLNÁR JÓZSEF 355. sz. csapatbeli körmendi cserkészt fudoklónak csónakkal való kimentésért,
 PATONAY IMRE 355. sz. csapatbeli körmendi cserkészt fudoklónak csónakkal való kimentésért,
 PRZYBORSKY TIBOR 2/ö. sz. csapatbeli öregcserkészt vízből mentésért,
 SASIC SZVETOZÁR 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 SPETT ELEK 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 SZITÁS LÁSZLÓ 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 SZÜSZ GYÖRGY 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 UTRI SANDOR 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért,
 VIRÁG ZOLTÁN 2/ö. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt vízből mentésért.

Fináczy Ernő és Szüsz György ez alkalommal másodszor kapják meg az életmentő kitüntetést.

ÉVI JELENTÉSEK JUTALMAZÁSA.

Lapunk múlt számában a jutalmazásra felsorolt pontos csapatok a következő jutalomban részesülnek.
 vagy a Magyar Cserkészt járathatják ¼ évi bármely megadott címre, ingyen,
 vagy a Magyar Cserkészsövetség kiadásában megjelent alábbi kiadványok közül választhatnak 3 P értékűt:

Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—40 P
Sztrilich—Mócsy: Tábori munkák II. kiadás	—80 P
Buczko: Törvénytudomány	—80 P
Dr. Spilenberg: A magyar cserkészt daloskönyve IV. k.	1.20 P
Dr. Temesi: Magyarország története	1.— P
Bárdos A.: 101 magyar népdal	1.50 P
Krisz Ferenc: Kerékpározás	1.— P
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészt	1.20 P
M. Cs. Sz. Vezetőtiszti Testülete: Gépkezelés	—60 P
M. Cs. Sz. Vezetőtiszti Testülete: Céllovész	—60 P
Szerzők kiadása: Fiatal magyarság	—40 P
Játékoskönyv II. kiadás	1.20 P
Nagy Főnök: Vadászövényen	1.20 P
Térképész	—80 P
Dr. Temesi: Kopenhágai jamboree 1924.	2.40 P
Sik—Zsembery: Nemzeti Nagytábor Emlékkönyv	2.40 P
Öveges: Időjósítás, időmeghatározás	—90 P
Kosch: Cserkésztudomány Angliában	2.20 P
Hunyadi E.: Tábori szakácskönyv	1.50 P
Borsiczky: Csösz	—40 P
Farkaskölyökkönyv	1.— P
Gyakorlati Szabályzat	1.— P
Farkas Gy.: Hadak útján	—96 P
Cserkésztudomány	—50 P
v. Faragó E.: Kisfiú és a cserkészt	1.40 P
Két arabus	—24 P
Kiképzési Szabályzat	—16 P
M. Cs. Sz. legutóbbi évei	1.50 P
Dr. Bödy Z.: Magyar zászló, címerek	—80 P
Kosztárszt: Mesélnek a kulisszák	1.20 P
Légy résen plakát, nagy	—30 P
Légy résen plakát, kicsi	—20 P
Kosztárszt: Psychofootballisták	1.— P
Harangi L.: Robinson unokái	1.50 P
Radványi: Szindarabok	—60 P
Sztrilich: Táborozási könyv	2.— P
Vitézi tettek	1.— P
Sik: Vezetők könyve II. kiadás	3.20 P
Cserkésztudomány (1930-as I.— P)	1.20 P

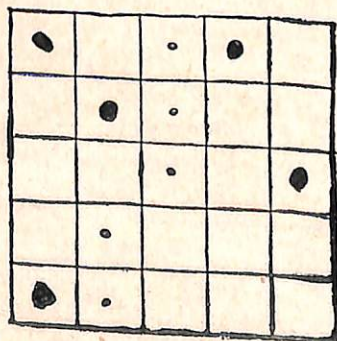
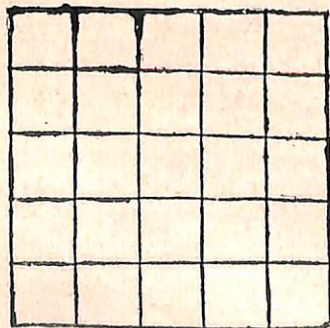
Pesti és pestkörnyéki csapatok megbízottai a parancsnok utalványával közvetlenül átvehetik a választott könyveket; vidékieknek levelezőlapértesítés alapján postán kiküldjük.

Országos Titkári Hivatal.

INDIÁN JÁTÉKOK.

— Arra szavazok, hogy hagyjuk meg a skalpot még addig, amíg újra elő nem hozakodik a szarvasvadászataival, de aztán le egészen a csontig — volt a válasz —. Meséljen az indián játékokról, Clark úr!

— Meglehetősen elfelejtettem már, de lássuk csak. Két négyzetet rajzolnak a földre vagy bőrre és mindegyiket ezen a mó-

Kijija — kikiki,
 Gondolod, ügyes vagy —
 Gondolod, hogy gyors vagy,
 Nekem nem vagy elég gyors,
 Kijija — kijiji.

— Amint vége a nótának, az első négyzetet vesszőfonattal vagy másvalammal befödik és a másiknak a másik kockába emlékeztetből ki kell raknia ugyanazt a figurát. Minden helyesen rátett darab egy pontot számít és minden hiba egy pontvesztés.

— Fogadok, hogy tudok ... — kezdett bele Guy, de Sam keze megragadta a „moszatcsomót”.

— Jaj, hagyj el! Nem hengegek. Csak a tiszta valóságot mondom.

— Uff! Jobb, ha ártatlan hazugságot mondasz, akkor biztonságban vagy — szólta Nagy Harkály, rémes nyomatékkal —. Ha én egyszer lefejttem azt a skalpot, akkor hideglelést kapsz és behalsz, tudod-e?

Jan megint észrevette, hogy Caleb a távolba tekint és így lepeli nyilvánvaló érdeklődését.

Ha a másik játékot is meg akarod tanulni, úgy kérd meg a pajtásodat, hogy adja kölcsön Seton: Két kis vadóc c. könyvét, vagy kérd el a csapatkönyvtárból, amennyiben neked nem volna meg. — S ha Te is hozzá akarsz jutni, akkor rendeld meg a Gazdasági Hivatalban, ahol majdnem feleáron — fűzve 5.40 P, kötve 6.40 P a két kötet — megkapod.

don 25 négyzetre osztják. Azután 10 gyűrűt és 10 diót vagy kavicsot vesznek. Az egyik játékos most öt gyűrűt és öt diót tetszés szerint helyez el, de a másik csak akkor láthatja hogyan, ha már készen van; akkor a másik visszafordul és nézi, mialatt másvalaki ilyen nótát énekel:

Budapest,
1931
március
1.

XII. évf.
5. szám.

MAGYAR CSERKÉSZ

KÉT „MAGYAR” IRÁS.

Nem tudom, hogy olvastam-e valaha szomorúbb írást, mint ezt a kettőt, amelyet most elébetek tárok, kedves magyar cserkésztestvéreim.

Nem regény egyik sem, mégcsak nem is valami szomorú történet, mégis megríkatott. Nem világhírű írók tollából való, mégis mélyebb hatással volt reám, mint akármelyik nagy költői alkotás.

Az egyik egy közismert mese, a másik egy kis gyermek levele. Az egyiket egy erdélyi kis magyar fiú (második gimnazista), a másikat egy felvidéki kisleány (első polgárista) írta.

A fiú írása ez:

A roca megh a sait.

Egser a holo talált egh nagh darab saitot. Fálrâpult vele a fâra. Roca coma ara jârt, meglâta es monta: ad nâchem ust a saitot, De a holo nem ata. — Sâp hangod van holo coma, cântaly egh notât. A holonak hiselget a ravas roca. Kârogni kezsdet es a sait chieset a chioribol.

A kislány levele pedig ez:

Kedves Mamu,

nad'on jo les majd vyšga után, mert el fogunk meni hozatok Beregsasba. Adig iš čokol

Babcika.

Cserkésztestvérek! Magyar gyermekek, magyar ifjak! Értitek már, hogy kacagás helyett miért lett könnyes a szemem, amikor a „Róka és holló” jólismert meséjében odáig jutottam, hogy az ostoba, hiú holló szájából a „sait chieset”? Értitek, hogy miért döbbsentett meg a Babcika levele, a kedves, kicsi Babcikáé, aki pedig nem ír egyebet, mint azt, amit sok ezer kis testvére már olyan sokszor megírt, hogy: „jó les majd vysga után“?!

Fiúk! Ezeket a sorokat magyar testvéreitek írták — és így írták! Jókedvű, kacagó, boldog gyermekek, akiknek a szüleik, nagyszüleik, dédszüleik ép úgy magyarok voltak, mint a fiétek, bölcsőjük felett magyar dal hangzott ép úgy, mint a tiétek felett, az első szavaik magyar szavak voltak ép úgy, mint a ti első szavaitek... És kö-zépiskolás korukban nem tudják leírni a magyar szavakat! Mert az egyik román iskolába jár, a másik meg cseh iskolába. A „hódítók” pedig még beszélni sem engedik

a gyermekeket anyanyelvükön, nemhogy írni tanítanak meg őket.

Elszorul a szívem, ha arra gondolok, hogy sok-sok ezer magyar gyermek nő fel így. Most még csak írni nem tudnak. A következő generáció már a beszédet is felejtgeti, hogy az utána következő teljesen kikapcsolódik a magyar kultúrközösségből is.

Cserkésztestvérek! A mi törvényünk arra kötelez bennünket, hogy segítsünk ott, ahol tudunk. Érzitek-e, hogy itt *kell* segíteni. Segíteni kell sok ezer magyar testvérnek, hogy megtanuljon magyarul írni, segíteni kell, hogy el ne felejtsek lassankint nyelvüket s ki ne essenek abból a kultúrából, amelyhez nekik is ősi jussuk van!

Azt mondjátok, hogy az írni tanítás az odaát levő magyarok (szülők, rokonok) dolga? De ha ők nem érnek rá, ha ők megfáradtak!? Vagy hátha ők is — remegve írom le — felejtik már a magyar írást?!

Nincs itt más kivezető út, neki kell fogni még ma a segítő munkának.

Hogyan?

Keríteni kell minden cserkésznek egy idegenben levő magyar barátot s azzal meg kell kezdeni azonnal a levelezést. Ha cserkésztestvér akad, annál jobb, ha nem cserkész, az sem lehet akadály. És nem szabad várni az ő válaszára! Nektek minden héten írnotok kell. Nem irreudenta dolgozatokat, nem „hazafias” szónoklatokat, sem sovíniszta frázistömeget. Szó sincs róla! Az ilyen levelet talán meg sem értik már, vagy legalább is — és ez egészen bizonyos — nem szeretik. De igenis írjatok a ti mindennapi életetekről, az iskoláról, a cserkészetéről, a sportról, a legutóbb látott filmről, a most olvasott könyvről. Szinte mindegy, hogy miről írtok, csak *magyarul* írjatok, gondosan, jó stílussal, jó helyesírással. Azután küldjétek barátotoknak egy-egy magyar könyvet. Olyat, amit ti már olvastatok. Ne irreudenta művet, mert emiatt még baja eshetnék odaát, de *magyar* könyvet. Később ti magatok is rájöttök arra, hogy mint lehet minél jobban belevonni testvéreteket a magyar kultúrába. Jövőre, a vakációban talán már meg is látogatjátok, vagy ti hívjátok meg őket ide, hogy szóval is tanítgassátok magyarul azokat, akiket eltép az ősi magyar élettől az új úr.

Cserkésztestvérek! Tudom, hogy mindenütt megkezdődött már a készülődés a március 15-i ünnepre. Tudom, hogy milyen lelkesen, milyen őszinte buzgalommal törekedtek arra, hogy ez az ünnep méltó legyen a dicső elő-

dökhöz, méltó legyen hozzátok is. Március 15-én sok ezer magyar esküszik majd arra, hogy ezentúl magyarabb magyar lesz. Ti is ott lesztek bizonyosan az igazán, becsületesen fogadkozók első soraiban. Én tudom, hogy nem lesz hazug a ti fogadástock. De én szeretném, ha az idei március 15-én több is történe szavalásnál, nagy éljenzésnél, ökölrázásnál. Szeretném, ha minden cserkész elküldené azon a napon az első levelét egy idegen uralom alatt élő magyar testvérnek. Egy egyszerű, szelíd, közömbös témájú levelet, mely nem szól sem Trianon-

ról, sem rabbilincsről, még csak „Talpra magyar“-ról sem . . . De magyar levél, mely magához ölel egy eltépett testvért s tanítgatja szépen, türelmesen (most már a világon egyetlen magyar gyermek se azt, hogy „vysga“, meghogy „Chieset“. Hogy ne essék ki senki a magyar kultúrközösségből, akit a jó Isten magyarnak teremtett! Cserkésztestvér! Ugy-e nem felejtet el, hogy egy anyanyelvét felejtő magyar testvéred vár, épen a te segítségére vár?!

Kálmán bácsi.

VISSZA A FALUBA!

Igen gyakran járom a magányos hejkok útját. (Valaki egyszer így írta, hogy hikeolás! Hát nekem ezt borzasztó kimondani. Tehát úgy is írni, ahogy kimondják: hejk, magyarul felderítés?) Már 1919 végén, 1920 elején megkezdtem ezeket a magányos felderítéseket azért, hogy elemezzem a magyar föld cserkészmagra való alkalmasságát. Hát csodákat tapasztaltam, mert egy-két éves szervező előkészítés után kis százalék kivétellel majdnem mindenütt sikerült csapatot szervezni.

Körülbelül 8 éve az egyik cserkész táborból éppen hazakészültem, de közben megtudtam, hogy csak egypár kilométerre fekszik Gyöngyös község, és abban egy alakuló kezdő cserkészcsapat van, tehát nem mentem haza.

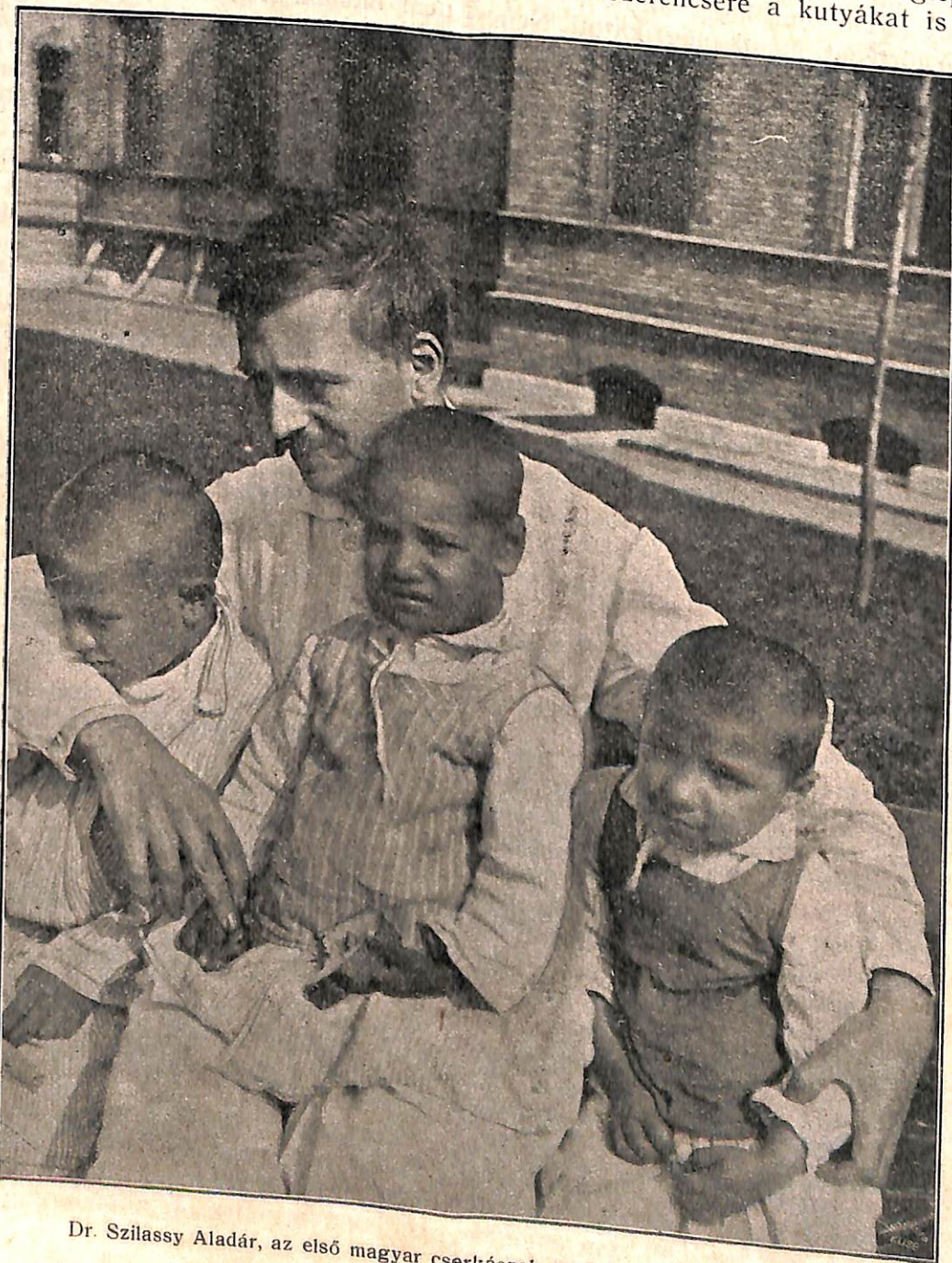
Már késő délután volt, amikor nekivágtam gyalog a dombokon keresztül Gyöngyösnek. Lelkesedést találtam ugyan, mégis úgy éreztem, hogy ebben a faluban túl nagy a csend és megvallom, nem nagyon bíztam a csapat hosszú életében. Későn, sötétben tértem vissza a cserkész tábor felé, de térkép nélkül az ismeretlen helyen eltévedtem. Egy élő lelket sem találtam sehhol. Végre hosszú gyaloglás után kicsiny parasztházból kiszűrődő fényt láttam, hát arra mentem.

Közel értem, iszonyú kutyakoncert fogadott, amint mentem, mindig közelebről. Botom sem volt, revolvert pedig sohasem hordok magamnál, csak egy nagy bicska volt minden

fegyverem. Azt szépen ki is nyitottam és mentem a ház felé, mert a kórus egyre erősödött! A sötétben kivetítő fény, de a dühösen üvöltő fogadóbizottság sötét alakjai is lent tolongtak, éppen nem biztatóan. Egy pillanatra megálltam, gondoltam ezeknek úgyis hiába magyarelőreléptem. És abban a pillanatban sitalpak nélkül csúszni kezdtem a dombon lefelé.

A váratlan új sportforma meglepett, de megállni nem lehetett. Szerencsére a kutyákat is meglepte, mert amint váratlanul közéjük siklottam a magasságokból, ijedtükben hirtelen szétugrottak, én meg a kedvező pillanatot felhasználva gyorsan beléptem a házba. Csak a házigazda útbaigazítása után tudtam meg, hogy a kert felől ereszkedtem alá, az ilyen megközelítésnek igazán nem örülnek a kutyák. Félóra múlva a táborban aludtam már.

Ilyen látogatás után nem reméltem többé a gyöngyi vizontlátást. Egypár év múlva mégis visszakerültem és most már negyedszer jártam ott. Az egyik gyöngyi elemi iskolában már kedves cserkészapród-munka folyik, s a régi cserkészcsapat is legszebb virágzásában él. A járás tanítósa gyűlést tartott és a tanfelügyelő felkérésére a cserkészapródmozgalmat ismerttettem velük. A cserkészapródmozgalommal a cserkészettel eljutott vissza a faluba.

Dr. Szilassy Aladár, az első magyar cserkészek egyike kis paraszt védeenceivel.

Természetesen a cserkészcsapatot is meglátogattam és egy kellemesen eltöltött óra után a csapat parancsnoka, dr. Tüske Béla együttlétünk befejezésére figyelmeztetett, mert Szulkowszky hercegnél bejelentette látogatásunkat. A hercegné édes huga boldogult Szilassy Aladárnak, a magyar cserkészlet első alapítójának. Szilassy Aladár előkelő földbirtokos család sarja volt, mégis orvos lett és mint orvos sokat utazott a nagyvilágba. Utazásai közben Londonban is megfordult és mint a gyermekek lelkes barátja született pedagógiai érzéssel azonnal felismerte a cserkészlet nagyszerű nevelő értékét.

Gyermekorvos volt, a lelkiülete vitte erre a pályára. Birtokain a béres gyermekeket ingyen gyógyíttatta. Az előkelő család tagja egyszerű puritán életet élt, magával nem sokat törődött, — lélek ember volt, az életét a gyermekekért áldozta fel. Szulkowszky hercegné elmondta, hogy sokat dolgozott Szilassy Aladár a Budapesti Keresztyén Ifjúsági Egyesület kebelében szociális téren is **Megyericsy Bélával, aki a cserkészcsapat szervezésében első segítőtje volt.**

Szilassy Aladárt szerették orvostársai, de annak nem örültek, hogy mint jómódú ember a rászorulóknak elől elveszi a kenyeret orvosi praksziséval. Szilassy Aladár azonban egész orvosi jövedelmét a szegény gyermekekre áldozta. Igazi cserkészlélek volt azért is, mert mindig a legelhagyottabb gyermekeket gyűjtötte maga köré. Londoni útjáról hazajövet még a budapesti cserkészcsapat megalapítása előtt, Tolna megye Alsópél nevű pusztáján a birtokukon szervezett először cserkészcsapatot a parasztyerekek között. Azután B. P. első cserkészkönyvét fordította le és a fordításban Szulkowszky hercegné, akkor mint leányhuga, is nagy segítségére volt.

Igy alakult meg az első cserkészcsapat Alsópélen, Gyönktől pár kilométerre. De ez a csapat rövid életű lett, mert Szilassy Aladár orvosi praksziséat budapesti kórházban folytatta, Alsópélen viszont nem akadt utódja. Pestre

Megyericsy Béla és dr. Szilassy Aladár az 1. sz. BK. IE. cs. alapítói.

kerülve a BRIE. kebelében, angol módra, utcagyerekekből szervezett cserkészcsapatot és lelkesen dolgozott, amíg a jó Isten — a cserkészlet magyar magvetőjét — fiatalon magához szólította.

Tehát mégis csak visszakerültem Gyönkre, ahol még ma is Tüske Béla dr. a gimnáziumi cserkészcsapat lelkes parancsnoka. Érdekes, hogy Tüske Béla öccse, Tüske Viktor, aki körülbelül egy éves cserkészműködés után, mint fiatal tanár meghalt, szintén Szilassy Aladár első cserkészszakmunkatársai közé tartozott.

Gyönkön ma cserkészapródmunka is folyik és ugyanott jött össze a járás tanítósa, hogy a cserkészetről halljon és a cserkészapródmunkát megismerje. A cserkészapródmunka útján a cserkészlet már sok faluba bekapogtatott. Magyarországon faluról indult el a cserkészlet, — egyszerűen s a büszke városok meghódítása után ismét visszatért a magyar falvak fehér házikóiba.

Fiúk! A ti öcsikéitek a magyar cserkészmozgalom fejlődésének új korszakát nyitották meg a magyar falvak bekapcsolásával, és én jól tudom, hogy a mi mozgalmunk még eddig nem sejtett nagy hódító és építő munkát fog végezni szegény hazánkban. Akkor már biztosan meglátjátok, amikor ti is parancsnokok lesztek. Akkor majd meglátjátok, ha férfikorban sem hagyjátok el a lilimos cserkészszászlót, mert azt Isten ajándékozta nemzetünknek, — ha eszméink szerint élünk, úgy győzelmi jelnek.

Nehéz bánattal teli, mégis gyönyörűsége, nagy időket élünk, csak nem mindenki látja, érzi, tudja. És a Csonkaország magyar fájalmában, vajdásában lassan nő, fejlődik, — ifjú magyar lelkek fogják szülni sejtelmes csodák között a boldog, új Magyarországot.

Ezeket éreztem, amikor Szulkowszky hercegné Szilassy Aladáról beszélt. Abban a kastélyban ma is cserkészlélek él és Gyönkön is virágozik, mert az élők között jár Szilassy Aladár lelke.

vitéz Faragó Ede.

NAGY EMBEREK GYERMEKKORA.

Arany János.

Simpliciusnak, az egyszerűség szentjének napján, 1817. március 2-án látta meg a napvilágot Nagyszalontán, nagyfalusi Arany György és Megyericsy Sára tizedik és utolsó gyermeke, János. A család két öse, Arany János és Ferenc, két derék krasznamegyei hajdu (ez a megye ma már nincs meg, ma Szilagyimegyének egy része) I. Rákóczi György fejedelemtől kapta a címeres kutyabőr, a nemesi levéllel azonban csak némi kétes kiváltság, de föld nem járt. Am III. Károly még e kiváltságaitól is meg szeretne volna fosztani a magyar böcskoros nemességet, úgyhogy Arany János édesapja már ismét paraszt volt, olyan paraszt, aki latinul is tudott, meséinek híre pedig a hetedik hártárt is megjárta. Egy hibája azért neki is volt: egész életén keresztül pereskedett a faluval együtt nemesi jogaiért.

Az öreg Arany György tanította meg kicsi szemefényét a betűvetés mesterségére. Leguggolt vele a tűzhely elé s a kiszórt hamuba rajzolta a kis János első ákom-bákomjait.

Az első gyermek, Sára és az utolsó, Jani maradt meg a szülőknek a tíz közül. Hogyne szerették volna a halkszavú, csillogó-

szemű kisiút. Tisztes jövőre kívánták volna nevelni, ezért már 6 éves korában iskolába adták, mert papnak szánták.

A szalontai kisiskola a debreceni református nagykollegium fiókiintézete volt akkoriban és híres volt szigorúságáról. A kis Jani azért megállta a helyét. Már ekkor szorgalmasan faragta felköszöntő versikéit, gyászos énekeit, szomorú embernek, vidámat disznónak. S cernavékonyaságú hangján buzgón énekelt a kántusban temetésen, lakodalmon.

Jani egyszer a bűn útjára lépett. Pajtásai félelmetes kalandra hívták. Hétköznap délután bemásztak a templomablakon, hogy megnézzék, hol van a kincs, a lélek kincse elrejtve, amiről prédikátor uram vasárnaponként oly szépen beszél. Jani kötélnek állt. Ő is kisiút volt, ő is szerette a titokzatos kalandot, szörnyű történeteket, hiszen azokat bujta, azokat olvasta, amikor csak tehette. Mert Jani össze-vissza olvasott tücsköt-bogarat nappal a napvilágnál, este a füstölő mécses mellett. Azért volt oly rossz a szeme már gyermekkorában. A szörnyű vállalkozás nem sikerült, össze-vissza kutatták a templomot, mégsem találták meg az elrejtett, nagy kincset. Igyekeztek is szépen hazasomfordálni.

Janit egyszer tízéves korában valami csinyért megdorgálta

atyja. A kisfiú erősen a szívére vette. Elhatározta, hogy világra bujdosik, nem szenved tovább. Össze is csomagolt zsebkendőjébe két-három könyvet s elindult a nagy útra. Elment a szomszéd utcáig, ott gondolt egyet és szép csendesen visszafordult.

1831-ben János diák preceptorságért, magántanítói állásért folyamodik az iskolai hatóságához s meg is kapja a jó tanuló. Beköltözik az iskolába. De haza-hazamegy. Viszi haza a szíve. Koros atyja szemével elhomályosult, nem vak egészen, de alig lát. Ez Jánost még nagyobb szorgalomra serkenti s 1833-ban fényes eredménnyel fejezi be a retorikai és poétikai osztályt s megy a híres városba, Debrecenbe, annak még nevezetesebb kollégiumába, aláírja az iskolai törvényeket s most már ő is bagoly, amint akkor az elsőéveseket nevezték. Százharmincadmagával szorogott együtt fent a bagolyvárban, valahol hátul ült s vaksi szemével alig látta, mit mázol a tanár úr a fekete táblára.

De azért szégyent itt sem vallott János. Túlságosan sokat ugyan nem tanulta az iskolai feladatokat, csak hogy könnyen ragadt rá a szép szó. Inkább olvasott sokat. Aztán meg ő is művész akart lenni, mint minden diák. Csak azt nem tudta még, a művészetnek melyik ágát művelje. Összeszedett ócska sórtartókat s kisbicskájával fejeket, alakokat faragott. Egyszer az első modern magyar szobrásznak, Ferenczy Istvánnak Csokonai-szobrát faragta ki. Igen élethű volt a Vitéz fanyar képe. Aztán meg festeni, vagy inkább mázolni kezdett. Verset most is írt, de a versírást nem tartotta még művészetnek.

A 17 éves nagydiákot Kisújszállásra küldik preceptornak Török Pál nagy tudású rektor úrhoz, aki híres volt szép könyvtáráról. János bizony ennek is nekiesett s mire a következő év márciusában visszatért Debrecenbe, már a vége felé járt.

Nem szívesen megy vissza az iskola padjai közé, pedig tanárai szeretik s egyik tanára, Erdélyi József leányának magántanítását bízzák rá. Kötelességét most is pontosan, arany lelkiismeretességgel végzi, de az ifjúság láza hajtja, szeretné meglátni azt a festett világot, amelyről már annyit olvasott. Hosszas tépelődés, rágódás után elszánja magát s nem törődve a világ nyelvével, 1836 februárjában odahagyja az ősi kollégiumot s Fánchy László színtársulatának lesz a tagja. Nem úgy megy el, mint annyi társa ebben az időben. Őt nem csapták ki, sajnálták, s az egyik öreg mestere, Sárvári professzor még ajánlólevelet is írt s biztatónan mondta a távozó diáknak, aki nem akart filiszter lenni: „Édes öcsém, csak Shakespearet, csak Shakespearet!”

Hiába szeretne volna követni az ifjú színész öreg mestere tanácsát. Kapott ugyan mindjárt szerepet. A színpalak mögött esőt, vihart utánczolt, aztán katona volt és kardját csörgette, aztán mint inas mondta nagy harsánnyal: Az ebéd tálalva van és

a kocsii előállott! Söt egyszer még mint agg városbíró szorogtatott városáért könyörgött az ostromló fenevad lábánál. De föbbre nem vitte. Áprilisban feloszlott Fánchy színtársulata. Hubay színész új társulatot szervez, Arany is hozzászegődik s megkezdí a vándorszínész keserves kálváriáját. A fiatal színész gyalog rója az országutat, a kocsin csak a primadonna és az igazgató ül. Ekkor már alábbhagy János lelkében is a láz, — a mámor is elpárolgott szép lassan. Észrevette, hogy a festett világ mily hamisan csillog. Szerelmes volt az álmok világába, de csalódott, szerelmes volt Klárcsi színésznőbe s ebben is csalódott.

Máramarosban történt, hogy az ifjú szíves megszólalt s rájött, hogy ifjúságában mily nagyon tévedett. Nagy bujában kiment az erdőre, szamócát keresett, aztán a fűbehasalt, ette, ette az édes gyümölcsöt s közben szép csendesen elaludt.

Azt álmodta, hogy az édesanyja szíve megszakadt bánatában, hogy az ő egyetlen fia a csavargó életét éli s látta a legjobb anyát a ravatalon.

Mikor felébredt, tudta, mit tesz. Összeszedte csekélyke cök-mökjait, batyuba kötötte, elbúcsúzott az igazgatótól. Megmondta őszintén, hogy az ábrándnak végeszakadt. Kérte a részét, a járandóságát. A derék Hubay jólelkű volt, egy huszast adott neki, mert többet nem talált a nadrágja zsebében. János cipőt vett színészi fizetésén s keblébe rejtette. Így indult haza a tékozló fiú a vándorcipóval és kis batyujával, keblén a kenyere, hátán a háza.

János álma valóra vált. Alig volt otthon néhány napig, anyja kiterítve feküdt a ravatalon, apja pedig már egészen vak volt. Most eszmélt magára a rossz fiú. Szánta-bánta bűnét, azt hitte, nagy érzékenységében, hogy ő okozta ezt a szomorú gyászt. S mikor a temetésről visszatér, ő is temetni kezd. Sorra kályhába dobja ifjúkori próbálkozásait, verseit, képeit. Temeti az álmait, a művészi vágyait. Maga mellett látja meggörnyedve tehetetlen, vak atyját. Feladatot lát már az életében. Gyámola lesz apjámint annyi más.

Napok alatt ért férfiúvá Arany János. Szerencséjére a helyzet is kedvezően alakult. A szalontai iskolában nem volt éppen elég tanító, rövid szemrehányás és fejmosás után számeletti konrektor lett s élte a falusi ember mindennapi életét.

De Arany János többre volt hivatva. Tehetségét nem tudta megtagadni. Alig néhány év múlva kiröppen csillaga s megfutja azt a tüneményes pályát, mely páratlan irodalmunk történetében. De ehhez a számotvetésnek, a leszámolásnak az a nagy akarata kellett, ami az ifjú Arany Jánosban volt.

Dr. Dénes Tibor.

ORSVEZETŐI TÁBOR

MI LESZ A HUSVÉTI ORSZ. ORSVEZETŐI TÁBORBAN?

A Magyar Cserkész legutóbbi számában jelentek meg a tábor általános tudnivalói, melyek szerint a jelentkezéseket a szűkzetőszi Testület címére beküldeni. A tábor március 28-tól április 2-ig kerül lebonyolításra a Hárshegyi Cserkészparkban. Miután rohamosan közeledik ez az időpont, nem lesz érdek-telen, ha röviden elmondjuk, mi fog történni ebben a táborban, hogy ne érje váratlanul a jelentkezőket az őrsvetetői tábor szaksós programja.

Az őrsvetetői tábor a munka tábora. Öt napon keresztül meg-szakítás nélküli kemény munka vár rád, melyet csak akkor tudsz testben és lélekben.

Attól a perctől kezdve, mikor belépsz a Cserkészpark kapuján, belekerülsz a tábor erős iramába. Már 28-án d. u. hangos lesz a munkától a Cserkészpark környéke. A jelentkezőknek alakított munkacsoportok a tábor végleges berendezésén dolgoznak. Meg-kapod beosztásodat, megismered őrsvetetődet, rajparancsnokodat, akik az ú. n. HÖK. tagjai és akiknek legfőbb célja, hogy téged az őrsvetetői ideáljának minél jobban való megközelítésé-hez segítsenek. Igaz, hogy erre 5 nap nagyon kevés idő, de ha

teljes lélekkel és fegyelmelzettséggel fogsz a táborba eljönni, úgy az eredmény nem marad el.

A Cserkészpark híres fűthető sátraiban fogsz 5 napig otthonra találni. Másnap reggel már teljes erővel beállsz a tábor gépezetébe. Reggel az Istentiszteleteken fogjuk kérni a jó lsten seforogószínpad-kiképzés. Minden délelőtt kb. 20-féle gyakorlati a gyakorlati cserkészélet jóformán minden ágából összeállított cserkészélet oktatásban részesülsz majd, amikről te rövid jegyzet készítesz, hogy majd otthon a csapatnál a tanultak fel-elevenítése könnyű legyen. Ez a kiképzés délelőttönként öt órai megállás nélküli, megfeszített munkát jelent.

A bizonyára jó étvágyal elfogyasztott ebéd után a szabad időt hasznosan töltjük el. Sokszor megfordulsz majd a tábor múzeumában, ahol kitömött állatoktól kezdve egészen a különböző tanulótablekig sok mindent megtalálsz majd.

A tábor programjába be van iktatva mindennap 2—2 elő-gógusok fognak hozzátok szólni és megkísérelni azt, hogy közelebb jussatok a jó őrsvetető ideáljához.

A komoly, tanulságos program után lesz majd arra is alkalom, hogy kijátszhassuk magunkat. Sok új játékot fogunk egy-egész tábor, számot fog majd ki-ki adni magáról, hogy meg-tett-e mindent ezen a napon, ami tőle tellett.

Lesz azután őrsi hike is, helyét persze nem lehet még elárulni. Fontos része a tábor programjának az őrsi összejövetelek tar-tása, melyekből minden résztvevő hasznos útbaigazításokat fog-szerezni.

Április 2-án azután végetér a tábor és a résztvevők bizonyára sok elméleti és gyakorlati tudással fognak szétszéledni az or-felhasználja a táborban tanultakat.

CINKE ÉS A MAHARADZSA . . .

Cinke megtorpant.

A szálloda forgó-ajtaja kinyílt és a következő percben ép Cinke lábai előtt egy fiatalemeber ült az utcakövezeten. Mindjárt utána egy kalap, egy sétapálca és egy aktatáska következett. Ez a három tárgy szép változatosságban helyezkedett el a fiatalember körül. Mindenhová jutott belőlük.

Cinke tovább akart menni. Már így is megkésett a szerőről és ha anyukájának is segített, azért nem szabad még jobban elmaradnia. Végeredményben családvezető, vagy mi a szösz és első farkaskölyök!

De ekkor észrevette, hogy a fiatalember — akinek kócos szőke haja és finomvonású arca volt — szóval, hogy a fiatalember sír. Ül a járdán, esze ágában sincs feltápázkodni, pedig nincs valami meleg — és sír. A válla megmegrázkódik a zokogástól és néha alig tudja visszafojtani, hogy hangosan el ne borítsa a sírás meg a könnyár.

Cinkének egyszeribe megesejt rajta a szíve. Szépen odalépett, fölszedte a kalapot, a botot meg az aktatáskát és odakínálta a fiatalembernek:

— Tessék fölkelni kérem, meg tetszik fázni itt a kövön. Meg emberek is jöhetnek!

A fiatalember fölpillantott és aztán lehorgasztotta fejét.

— Mit törődöm én az emberekkel! Ennél jobban már ügysem aláznak meg!

Ujra zokogni kezdett.

— Ne tessék sírni — figyelmeztette Cinke —, azt mondják, árt a szépségnek, ha valaki bőg.

— Csacsi kisfiú — mondta a fiatalember és most már ránézett Cinkére —, rajtam már nem tud segíteni senki!

— Hátha! — felelte Cinke és leült a fiatalember mellé a járdára. — Meg kell próbálni! Mi a baja a bácsinak?

A fiatalember elkeseredetten rázta meg öklét a szálloda forgóajtaja felé.

— Az a . . . az a gazember . . . a plumpuddingi maharadzsza!

— Az a gazdag? — kérdezte ámulva Cinke. — Aki tegnap érkezett? És akkora aranyládája van, hogy egész ökör is belefér?

— Az hát. Interjújt kellett volna tőle kérni.

— Micsodát?

— Interjújt. Nyilatkozatot. De nem akar adni. Másfél nap alatt tizenkilencszer voltam nála. Tizenkilencszer kidobattott. Mindig mással. De végül is mindig kint voltam az utcán. Pedig kidobnak az állásomból is, ha nem hozok interjújt tőle. Mit csináljak, én tehetek róla!

— Aztán milyen nyelven beszél az a plumpuddingi maharadzsza?

— Bengáliul meg angolul. Hiszen az nem lenne baj. De nem akar sohase fogadni. Egyszer a kiskutyáját fürösztik, máskor a kedvenc tigrisének manikürözik a körmeit, ismét máskor öfelségének vakarja a lábát az udvari főfőtalpvakaró. Soha sincs ideje. Pedig holnap délig meg kell lenni az interjújának!

— Hát én megszerzem az interjújt! — pattant föl Cinke.
— Te? — ámult a fiatal újságíró. — Ne viccelj már, kisöcsém!

— Tessék rámbizni. Hol lakik a bácsi?

A fiatalember megmondta a címét.

— Holnap délelőtt tíz órakor ott lesz a nyilatkozat! Isten veled, bácsi!

Cinke már szaladt is. A fiatal újságíró szajátva bámult utána. Kiabált is, de Cinke nem hallotta: már rég befordult a sarkon . . .

*

Pamut bácsit, aki a szállodában mint alszakács szolgált, nem volt nehéz rábeszélteni. Hiszen különösen szerette Cinkét, aki az ő kicsit gyámoltalan farkaskölyök fiacskájának, Pamut Maxinak családvezetője, gyámoltatója, őrangyala volt. Így aztán Cinke pár óra múlva szépen kiöltözködve, a borfiúk fekete-fehér egyenruhájában ott állt a nagy szálloda konyhájában s várta az italokat, amelyeket tálcára rakva nyújtott feléje a főkeverőmester.

Pamut bácsi azt is megcsinálta, hogy Cinkét ahhoz az öreg pincérhez osszák be, aki épp a maharadzsát és kíséretét szolgálja ki. A plumpuddingi uralkodó külön, elzárt szobában étkezett, mert nem akart érintkezni a közönséges emberekkel. A pincér is csak addig lehetett bent, amíg tányért váltott s az új ételt behozta.

Cinke egy üveg pezsgővel lépett be s rögtön a hűtőedénybe tette. A maharadzsza az asztalnál ült, míg a fal mellett négy turbános hindu gubbasztott.

Cinke csaknem elnevette magát. A maharadzsza ugyanis roppant nevetségesnek tetszett. A feje olyan volt, mint egyetlen vörös, világító szörgombóc: szakálla, bajusza, haja összenőtt és két apró fekete szeme mérgesen pislogott a szőrrengetegből. Most intett a négy hindunak.

— Kimehettek. Nincs szükségem rátok.

A négy hindu sanda pillantást váltott. Ugyáltszik, a pezsgőt egyedül akarja Plumpuddingia ura meginni. Aztán egy mérges horkantásra, gyorsan elillantak.

Cinke kinyitotta a pezsgősüveget s aztán a hűtőedénybe helyezte. Kifelé indult, de a szoba ajtajánál nyugodtan megállott.

A maharadzsza unottan intett, hogy kifelé. Cinke nem mozdult. A maharadzsza ránézett, szemöldöke fölszaladt a fejbúbjára s rekedten megszólalt angolul:

— Mars ki! Nem akarok már semmit.

— De én igen! — felelte Cinke és közelebb lépett.

— Micsoda? — a maharadzsának ámultában tátva maradt a szája. — Te akarsz valamit? Te kis vakarcs? Hát mit akarsz?

— Egy interjújt — mondta Cinke bátran —, a szegény barátomat tizenkilencszer ki tetszett dobattani. Ő már megunt a kidobást. Engem kért meg, hogy segítsek neki. Nem

— Egy interjújt akarok — mondta Cinke bátran.

kell hosszúnak lenni kérem az interjúnak. Elég, ha egy félóráig tetszik beszélni. Azt se bánom, ha leírja, maharadzsza úr! !

... Cinke a szoba ajtaja előtt tért magához és nem volt egészen tisztában vele, hogy került ide. Csak arra emlékezett, hogy a szörgombóc egyszerre nagyon közel került hozzá és valaki nyakonfogta.

— Na megállj! — mondta és talpraugrott. — Szerencsétlen Plumpudding úr, te! Még nem ösmered Cinkét!

Odabentről pohárcsengés hallatszott. A maharadzsza sajátmagával koccintott ...

*

Plumpuddingia ura rendszerint későn feküdt le. Igaz, hogy későn is kelt fel. Lefekvés előtt elbúcsúzott kedvenc állataitól, a három csörgőkígyótól és a két tigristől, nem is számítva a pincsikutyát és a fehér egereket. Ezeket mindig jó távol zárták el külön szobákban és ketrecekben, nehogy megegyék egymást. A maharadzsza nem tűrte, hogy valaki álmában zavarja, sőt egyszer valakit felnyársaltatott, mert mialatt a maharadzsza elefántján utazva szendergett, a szerencsétlen halandó eltrüsszentette magát ...

Most is gondosan előkészült a lefekvésre, kiharancsolta híveit és végignyújtózott ágyán. Hamarosan csak elégedett, egyforma szuszogása hallatszott.

Cinke nyugodtan előlépett a szekrényből, amelyben eddig üldögélt és lábujjhegyen (milyen jó volt zajtalan megközelítést tanulni Akelától!) odasompolygott az ágyhoz. Bebújt az ágy alá, aztán furcsa holmit nyújtott magasba: apró bot volt, amelynek végére parányi horog volt erősítve, a horgot beleakasztotta a maharadzsza bajuszába és meg-rántotta.

— Au! — kiabált Plumpuddingia korlátlan ura és föl-ébredt.

Valaki újra meghúzta a bajuszát.

Most már fölült az ágyában és arrafelé kapott, ahol a húzást érezte.

Hiába.

Kiabálni kezdett, de aztán eszébe jutott, hogy a cseléd-sége messze alszik tőle, az állatok szobái után következő helyiségekben. Mire ideérnek!!

Valaki a szakállába cibált bele.

— Hagyd abba! — lihegte a maharadzsza.

— Ad interjut vagy nem ad? — kérdezte egy gúnyos kis hang.

— Te pokolfajzat! Még csak az kéne!

— Ad vagy nem ad!?

— Had fogjalak csak meg! Kerékbe töretlek, porrázuzatlak, felakasztatlak és aztán jól megpofozlak!

— Fogjon meg, ha tud!

Gyors vadászat indult székeken, asztalokon, tükrökön, virágtartókon, mindenféle törékeny holmin, keresztül-kasul. A maharadzsza jól megütötte a lábát, de Cinke ügyes volt és mindig eliszkolt. Plumpuddingia ura végre lihegve ült le az egyik karosszékebe.

— Kapok interjut vagy nem kapok? — hangzott valamelyik sarokból.

— Azért se kapsz! Azért is én vagyok erősebb! — fujt a maharadzsza, aztán hirtelen a szobacsengőhöz kapott.

Hamarosan lépések hallatszottak s valaki kinyitotta az ajtót. Cinke persze volt olyan ügyes, hogy kicsavarja a körteket s így egész sötét volt.

— Parancsol, fenség?

— Kérem ... valami kis csirkefogó van itt a szobámban elbujva ... állandóan kínoz ... tessék innen ki-dobni ...

A főportás kicsit csodálkozva hallgatta a különös panaszt, de aztán lelkiismeretes kutatásba kezdett. Persze, nem vette észre, hogy mikor bejött a szobába, a nyitva-

hagyott ajtón keresztül kis fekete-fehér ruhás alak iszkolt ki és sietett le a lépcsőn. Cinke volt, aki új haditerven törte a fejét ...

*

Cinke ott feküdt az előcsarnokban az egyik pálmacsoport mögött, ahol senki se láthatta. Rémes, ezzel a szőrös plumpuddingival! Valamit csak ki kell találni, hogy interjut adjon!

Színes ruhájú sürgönykihordó fiú sietett át a termen. Ugylátszik, valakit kereshetett, mert a portáshoz lépett. A portás bólintott és a lépcső felé mutatott. A sürgönyhordó fiú arra indult.

Fent, az elsőemeleti folyosón izgatott pincérinaska fogta el.

— Hova mégy?

— A plumpudding maharadzsához.

— Mit viszel?

— Fontos, titkos sürgönyt. Neki magának kell átadni.

— Add ide nekem! !

— Hova gondolsz?!

— Add ide! Ha nem adod szépszerivel, elverlek. Ha ideadod, kapsz tőlem két tábla csokoládét ...

A kis sürgönyhordó nem volt gyáva, de nagyon szerette a csokoládét. Egy darabig tétovázott — aztán odaadta a sürgönyt.

— De ez nem elég! Ruhát is kell velem cserélned! Muszáj!

Most már a sürgönyhordó fiúnak is tetszett a tréfa, hamarosan ruhát is cseréltek és Cinke bekopogott a maharadzsza ajtaján.

— Fontos sürgöny — mondta.

— Bujj be — felelte egy álmos hang.

A maharadzsza nagyokat ásítva nyújtotta felé kezét, de Cinke ügyesen elkapta a sürgönyt és magához szorította.

— Kéne, mi? — kérdezte!

A maharadzsának tágranyilt a szeme.

— Micsoda?

— Igenis, én vagyok itt megint. Ad interjut vagy nem?

A maharadzsza csunyát és hosszút káromkodott — szerencsére hinduul, úgyhogy Cinke nem értette meg.

— Nem adok! Add ide a sürgönyt! !

— Nem adom! Adjon interjut!

Talán reggelig folytatódott volna a vita, de Cinke hátra-nyújtott kezéből hirtelen kiesett a sürgöny papírosa. Most vette csak észre: a maharadzsza egyik szolgája hátulról odakúszott mögéje. Hiába ugrott már, késő volt.

Pár perc mulva zúgó fejjel, égő orcával (öt merték pofonütni, öt, első Cinkét, a kisistent!) kint ült a lépcsőn és gondolkozott.

— Megállj maharadzsza! Mégis csak én győzök!

*

Másnap a maharadzsza jó későn kelt. Az éjszaka izgalma — így határozta el — jó meleg fürdőben fogja végképp elfelejteni. Interjut pedig nem ad senki emberfiának, még ha háromszor egymásután a feje tetejére áll is az illető.

Nekivetközött és hamarosan beletottyant a kádba. A maharadzsza ugyanis nemcsak módfelett szőrös volt, hanem szörnyen kövér is.

A kád fölött kis ablakocska volt, amely a szomszédos fürdőszobába nyílt. Most persze be volt zárva.

Amint ül és élvezzi a langyos meleget, egyszer csak hallja a maharadzsza, hogy a kulcs megfordul a zárban. Valaki rázárja az ajtót.

— Ki az? — horkan föl dühében ...

Soká nincs válasz. Aztán hirtelen fölnyílik a tolóablak

feje fölött és valaki lenéz rá. Valaki, akinek láttára a maharadzsza egyszerre pulykavörös lesz és kiabálni kezd. Cinke — mert ki lenne más — megvárja, amíg kikiabálja magát, aztán nyugodtan beszélni kezd.

— Ne zavartassa magát, maharadzsza úr. A csengődrótot elvágtam, ne tessék nyomogatni. Hallani úgyse hallja senki. Aztán tetszik tudni: én ráérek! Ezt a fürdőszobát kívülről fűtik és itt van a szabályozó. Csak kicsit mozdítom odébb és nagyon melege lesz. Ha még egy kicsit arrébb mozdítom, szép rákvörösre tetszik sülni. De azért csak tessék kiabálni, legalább még inkább melege lesz. Ne zavartassa magát, maharadzsza úr!

Plumpuddingia urának eltorzul az arca. Nagyon dühös. De tényleg: egyre melegebb lesz. Már kövér izzadságcseppek gyöngyöznek a homlokán! Levegőt!

— Mit akarsz, te utolsó csibész, te! — hörgi.

— Először is udvariasságot. Tessék azt mondani: Cinke úr!

— Nem mondom.

— Akkor melegebb lesz.

— Hát . . . hát mi tetszik, Cinke úr?

— Interju!

— Most nem tudok adni!!

— Akkor melegebb lesz!

— Hát . . . hát írja kérem . . . maga di . . . izé, Cinke úr.

Cinke írja. A maharadzsza beszél. Néha könyörögve néz Cinkére, hogy elég lesz-e, de Cinke nem tágit. Még kell, egész hosszú nyilatkozat. A végén odanyújtja a ceruzát: tessék aláírni. Plumpudding maharadzsája aláírja . . .

A kulcs megfordul a zárban. A maharadzsza kiugrik a kádból. Rohan az ajtó felé . . . De Cinkének sehol sincs nyoma . . .

*

Pont tíz óraker csöngetnek a fiatal újságíró lakásának ajtaján. Cinke áll a küszöbön. Liheg és papírost nyújt:

— Itt az interju. Mondhatom, meleg munka volt. Tyl.

UTAZÁS A SZTRATOSZFÉRÁBA.

Piccard tanár léggömbje

Az elmúlt esztendő szeptemberének végén kellett volna útnak indulnia annak a különös légi expedíciónak, amely Piccard brüsszeli egyetemi tanár kezdeményezésére és tervei szerint, az ő vezetésével szállt volna fel 16.000 m magasságba, hogy ebben a hihetetlen távolságú, ember által még soha el nem ért levegőrétegben végezzen megfigyeléseket és méréseket. Az első kísérlet kudarcot vallott. A léggömb megtöltésére vonatkozó számítások hibásaknak bizonyultak, a készülék nem emelkedett fel és így az utazást ez év tavaszára kellett halasztani.

Pár szóban és képen bemutatjuk itt ennek az érdekes, újszerű léggömbnek tervezettségét. Maga a léggömb 2000 köbméter űrtartalmú, körtealakú és újdonság benne az, hogy belsejét csupán egyheted részéig töltik meg hidrogénnel. A gáz a nagy magasságok ritka levegőjében egyre jobban kiterjed s végül teljesen kitölti burkolatát. Az egész szerkezet legérdekesebb része azonban a „kosár”, amelyben az utasok foglalnak helyet,

a méréshez és irányításhoz szükséges műszerekkel együtt. Alumíniumgömb ez, légmentesen zárt üveglablakkal és ajtóval, az egésznek átmérője kb. 3 m. Igen szellemesen oldotta meg Piccard tanár a fűtés kérdését, ami a magas légrétegek — 60°-os hidegében igen fontos körülmény. A gömb egyik felét ugyanis feketére festette, a másikat meghagyta természetes színűnek. A gömb egy kis légszűrő segítségével mozgatható és a vezető akarata szerint fordíthatja bármelyik oldalát a nap felé. A fekete szín jó hővezető lévén, felmelegíti a belső levegőt, majd utána egyszerűen hátat fordít a Napnak, ekkor a napsugár a síma, fehér felületről visszaverődik s a Nap fűtése egyszerre megszűnik.

Piccard tanár úgy remélte, hogy a 16.000 m magasságot két óra alatt éri el, azután a kísérletek és mérések elvégzésével, 3—4 óra alatt visszaereszkedik a földre. Az első kísérletnél azonban, mint már említettük, a léggömb nem bírt felemelkedni.

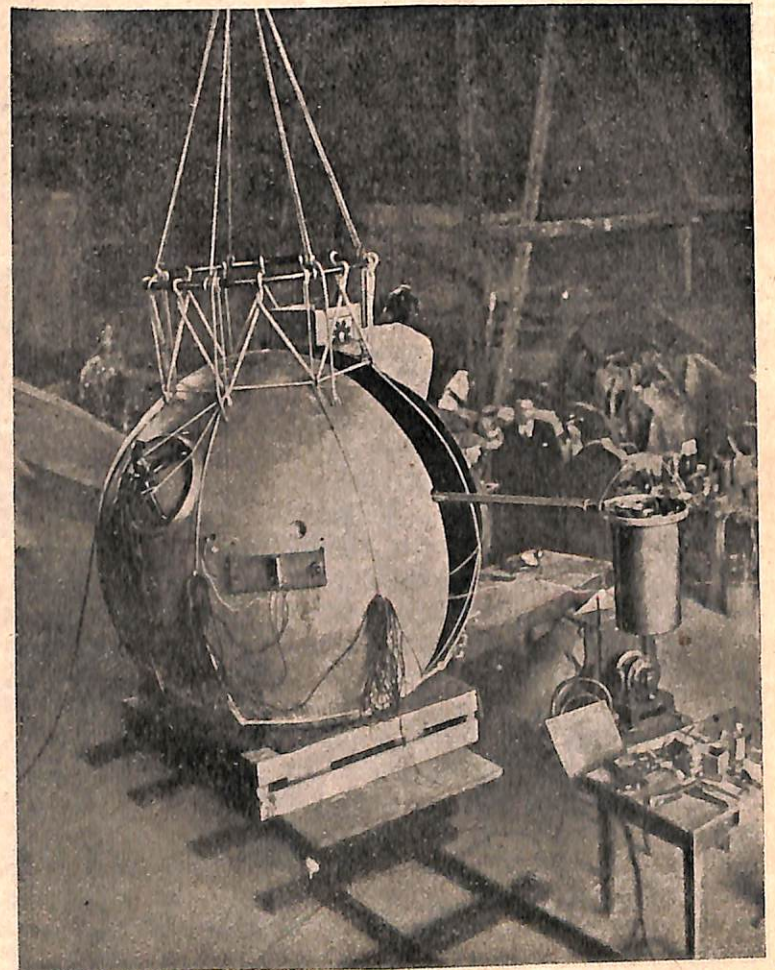
Ebből az alkalomból nem lesz talán érdektelen, ha röviden megemlékezünk arról, mit ismer ma a tudomány erről a levegőtengerről, melynek fenekén, mi emberek az oceánok kagylóinak „sebességével” mozgunk és végezzük mindennapi dolgainkat.

Nem pusztán szóképművészet a „levegőtenger” kifejezés. Képzeld el, hogy a felettünk lebegő teljes levegőréteg olyan sűrűsödne, amilyen az a levegő, amelyben mi élünk, még ebben az esetben is elérné a 8 km magasságot, tehát a leghatalmasabb hegycsúcsokat is majdnem ellepné. Ha tovább menne, a bennünket borító levegőréteget valami módon cseppfolyósítanánk, ocean származna belőle, amely 10 m magasan borítaná be a Föld egész felületét.

Lehet, hogy valóban ez is lesz a sorsa az atmoszférának. Ha a hőmérséklet a földön annyira leszál — ami pedig egyszer tényleg megtörténik, ha mi nem is érjük meg —, hogy kb. 200°-kal lesz a mai hőmérséklet alatt, az oceánok jégszikkákká változnak, a levegő pedig cseppfolyósodik és átveszi az oceán szerepét.

Hogyan ismerjük meg azonban ma a levegőtenger végtelen birodalmának titkait. A legegyszerűbb, mondhatnánk a legprimitívebb eszköz mindenestre az: másszuk meg a hegysegeket, mint ahogyan a tengerfenéki állatka felmászik egy tengeralatti szikla tetejére, hogy megnézze, mi újság a „felszínen”? De ha még a Mount-Everest csúcsát másznók is meg, még mindig az atmoszféra legalsó rétegében maradnánk csupán. Kevésbé fáradságos és gyakoribb a repülőgépek és léggömbök használata, de viszont az újabb és újabb világrekordok is legfeljebb, ha néhány száz méterrel emelik a már ismert légréteg magasságát.

De még ezekkel a primitív eszközökkel is érdekes részleteket

A léggömb alumíniumból készült utasszállító „kosara”.

tudhatunk meg a magas légrétegek tulajdonságaiból. Legérdekesebb mindenestre az, hogy az eddig elért magasságig a levegő összetétele semmit sem változott. Palackokban hoztak innen levegőt és a vizsgálatnál kiderült, hogy alkotó elemei és ezek arányai ugyanolyanok, mint a Föld felszínén.

A hőmérséklet és egyéb tulajdonságok mérése léggömbök útján történik. Olyanok ezek, mint amilyenekkel a gyermekek játszanak, csak nagyobbak és műszerekkel vannak felszerelve. Ezeket a gömböket feleresztik, majd miután bizonyos magasságot elértek, szétrobbannak, a rájuk szerelt ejtőernyő azonban fenn tartja őket, úgy, hogy minden baj nélkül érnek földet. Az utóbbi években a magyar Meteorológiai Intézet is feleresztett ilyen megfigyelő-léggömböket és miután ezek összegyűjtését nemzetközileg szervezték meg és a megtalálók jutalomban is részesülnek, háromnegyedrészük ép állapotban vissza is kerül kiinduló pontjára. Átlag 15 kilométeres magasságot érnek el a léggömbök, ritkábban huszat is, a nem teljesen hiteles rekord 35 kilométer.

A levegő hőmérséklete a talajtól kiindulva fokozatosan csökken, egészen 10 kilométerig, itt megállapodik 50—60° között. Ebben a magasságban a levegő melegebb a sarkok, mint az egyenlítő felett és az év egész folyamán állandó marad. Milyen megkönnyebbülést okozna pl. nyáron, kánikula idején, ha arra gondolnánk, hogy elég lenne tíz kilométert haladnunk felfelé, hogy —50, —60°-nyi kellemes hűvösséget találjunk.

Éttől a magasságtól kezdve azonban minden megváltozik. A hőmérséklet nagyjából állandó marad, a légköri zavarok itt már teljesen elenyésznek s végül eljutunk a teljes nyugalom országába, ahová ember még nem hatolt: a sztratoszférába. Ennek az ismeretlen világnak a tulajdonságait már csupán számításokkal vagy hipotézisekkel tudjuk felderíteni.

Ez utóbbiak közül igen érdekes az a feltevés, hogy a sztra-

toszférában vékony ózonréteg helyezkedett el, melynek óriási jelentősége van a földi életre. Az ózon ugyanis — mely mint tudjuk, oxigén — nem engedi át a Napnak minden élő szervezetre mérgező hatású ibolyántúli sugarait.

Különös hatása van az ózonnak a sztratoszféra hőmérsékletére is. Amíg 10 km magasságban a levegő —50—60°-ú, 80—100 km-nél ismét felmelegszik, sőt egyes tudósok szerint a 0°-ot is túlhaladja. Az ózon ugyanis elnyeli az ibolyántúli sugarakat, de ezáltal felmelegszik.

Hol van a Föld levegőrétegének végső határa és hol kezdődik a világűr, pontosan elhatárolni majdnem lehetetlen. Störmer német tudós vitás megfigyelése szolgáltatott erre nézve a szoros értelmében vett „földöntúli” bizonyítékot. Ő elektromos hullámokat bocsátott a légűrbe és bizonyos idő múltán ugyan ezek a jelek visszatértek, mintegy visszhangzottak. Némelyik néhány másodperc múlva tért csupán vissza, ezeknek a Haldon is túl kellett jutniuk. A négy másodperc után visszatérő elektromos hullám kétszeres holdtávolságra jutott tehát el és itt beleütközve valamibe, került vissza ismét a Földre. Ez a hullám, ez az első hírnök, ami az úr ismeretlen világából hozzánk, a Föld lakóihoz is eljutott. Itt azonban már el is hagytuk teljesen a Föld légkörét, itt tehát nekünk is meg kell állapodnunk. K. L.

A feltaláló a megfigyelő gömb ablakánál.

A VI. ORSZÁGOS CSERKÉSZ-SÍVERSENY EREDMÉNYEI.

Nagyon veszedelmesen olvadozott az előző héten, sőt még a nevezések idejében is, de az utolsó napok havazásai úgy megjavították a terepet, hogy öröm volt csuszkálni az érintetlen, síma, mély porhóban. Az idő is kedvezett s így kellemes emlékekkel gondolhatunk vissza a versenyekre.

Az egyes korosztályokban versenyen kívül induló számos kísérletezőtől eltekintve a rendes járőrökbe benevezettek a következőképpen oszlottak meg csapatok szerint:

Csapat szám	4	5	7	11	12	14	15	16	18	25	30	31	38	44	95	132
A résztv. sz.	30	27	31	43	28	19	36	11	12	20	31	11	6	18	9	3

Csapat szám	153	158	174	191	199	209	250	252	261	270	273	310
A résztv. sz.	9	22	7	19	6	8	6	27	12	17	6	27

Indult tehát legalább egy teljes járőrrel 28 csapat (tavaly 22), melyek közül 6 a vidéki (tavaly 4). Legnagyobb létszámot tudtak kiállítani: a 11. Bocskay 43-at, a 15. Bethlen Gábor 36-ot, a 7-esek és 30-asok: 31-et, a 4-esek 30-at stb.

A vidék az idén már a fővárosi csapatokkal szemben lényegesen jobb helyezéseket tudott elérni, mint tavaly s így kilátás van rá, hogy a jövő években még nagyobb kedvvel és eredményekkel fognak a síversenyeken résztvenni. De vidéki csapataink kiküldötteinek még akkor is érdemes volna a versenyeket meglátogatni, ha nyeresre semmi kilátásuk nincs is. Hiszen a síelés, a sítanítás és versenyrendezés terén ilyenkor tanulhatnak a legtöbbet. Az itt szerzett tapasztalataik képesítenék aztán őket arra, hogy vidéki kerületi, helyi és más versenyeket is rendezhessenek; ezekkel a vidék sísportját nagyon előbbre lehetne lendíteni, de csakis akkor, ha e versenyeket (különösen a kisebbeknek) veszélytelen útvonalakon, emelkedések és más erőltető szakaszok nélkül rendezzük, úgyhogy csak az öregebb korosztályok versenyei hasonlítsanak a sísövetségéhez, de ezek is legfeljebb 6—8, és semmi esetre 15—18 vagy éppen 30—60 kilométeresek. A fiatalabbak pályája maradjon inkább lesiklopálya. Az ügyesség itt is kiténik.

Ezúttal a versenyhez nem hittünk meg semmiféle ven-

déget, nézőt, társadalmi kiválóságot és hatóságot, ami nagyban elősegítette, hogy kevés rendezővel is símán bonyolíthassuk le az 504 induló 2421 nevezésével (I. o. futó 79, I. o. mű 79, II. o. futó 120, II. o. mű 118, III. o. lesikló 196, III. o. mű 184, IV. o. lesikló 127, IV. o. mű 124, honvédelmi min. 120, főcserkészi 443, öreg 78, Erős G. 74, turista 522, vidéki 157) járó, Magyarország eddig legnagyobb síversenyét.

Az eredményeket egészen egyénileg részletezve a résztvevő csapatoknak megküldöttük. Aki esetleg még bármi felvilágosítást óhajt, azt a Szövetség irodájában, Lazarus Lajosnál akár személyesen, akár levélben megtalálhatja.

A honvédelmi miniszter úr vándordíját az idén is a 11. Bocskay cserkészesapat vitte el a 12-esek elől.

A főcserkészi vándordíj szintén a Bocskay csapaté lett óriási fölényvel, mint az a turista vándordíjas táblázatból is kiténik.

A Zsembery vándordíj (öreges részére) holtversenyben a 7. Verböczi, 30. Hollós Mátyás és 191. Toldi csapatoké.

A 7. Verböczi csapat alapította Erős Gusztáv vándordíj a 7-eseknek jutott volna, minthogy azonban ők, mint a díj felkapta azt meg.

A turista vándordíj az alábbi pontozás és kiszámítás szerint holtversenyben a 15. és 44. csapatoké lett. (Első járőr 3, második 2, harmadik 1 pontot jelentett pontozásnál.)

Csapat szám: 7 11 12 15 25 44 30 153 191

I. oszt. futó	3	—	—	—	—	—	1	—	2
„ „ mű	1	—	—	—	—	—	3	—	2
II. „ futó	—	3	2	—	—	—	—	1	—
„ „ mű	—	4	—	—	—	—	—	—	—
III. „ futó	—	6	—	—	—	2	—	—	—
„ „ mű	—	3	2	1	—	—	—	—	—
IV. „ futó	—	—	—	2	1	3	—	—	—
„ „ mű	3	—	—	2	1	—	—	—	—

Összesen: 7 16 4 5 2 5 4 1 4

Minthogy a 11. Bocskay már ismételtlen is megnyerte a főcserkészi és honvédelmi vándordíjat, ezért 16 pontjával kiesik a versenytől. A 7. Verböczi csapat is nyerte már a honvédelmi vándordíjat s így ő sem számít. A következőkben 5—5 pontja van a 15. számú Bethlen Gábor és a gödöllői 44. sz. Rákóczi csapatoknak.

A vidéki vándordíj győztese a gödöllői Rákóczi csapat, mert pusztán a vidéki csapatok helyezéseit pontozva a legtöbb pon-

tot szerezte. Igen jól szerepeltek még a salgótarjáni 153. Mátra, az esztergomi 14. Holló és a rákospalotai 261. Irinyi. A többieknek még sokat kell készülniök — különösen a műverseny számaihoz, ha a döntőben szerepet akarnak játszani.

Az I. oszt. futás legjobb egyéni ideje 32 perc 06 mp., az első járőr összideje 1 óra 39.20, a második 1 óra 44.27, a harmadiké 1 óra 47.18. Hogy melyik csapatok járőrei voltak ezek, az a turista vándordíj táblázatából tűnik ki.

Az I. oszt. műverseny elérhető legmagasabb pontszáma $3 \times 80 = 240$ volna. Az első járőr 190½, a második 189, a harmadik 157½ pontot ért el.

A II. oszt. futóverseny 120 indulója közül az elért legjobb egyéni idő 32 perc 55 mp., a 11-esek győztes járőrének összideje 1 óra 44 p. 42 mp. A 12-esek másodiknak beérkező járőre 1 óra 48 p. 45 mp. időt ért el és a harmadik, a salgótarjáni járőr összideje 1 óra 52 p. 43 mp. volt.

A II. oszt. műversenyben a 11. Bocskay az elérhető $3 \times 80 = 240$ pontszámból 202-öt, a 44-esek 154-et és a 11. Bocskay második járőre 136 pontot ért el.

A III. oszt. lesiklóversenyben mind a három első helyet a 11. Bocskay foglalta le magának 46.53, 48.58 és 50.18-as összidőkkel, a legjobb egyéni idő 14 p. 34 mp.

A III. oszt. műversenyben az elérhető $3 \times 40 = 120$ legmagasabb pontszámból a 11-es Bocskay 100.6, a 12. sz. VIII. R. 99.75 és a 15. sz. Bethlen Gábor 92.60 ponttal érte el az első, második, illetve harmadik helyezést.

A IV. korosztály lesikló versenyében a legjobb egyéni idő 6 p. 55 mp. volt, a legjobb a gödöllői 44. sz. cs.-cs. volt 20 p. 46 mp. összidővel, utána a 15. sz. Bethlen Gábor jött 21.47 és a 25. Szent Imre 23.11 összidővel.

A IV. oszt. műversenyben a 7. Verbőczy 240 elérhető pontból 208-at, a 15. Bethlen Gábor 190-et és a 25. Szent Imre 185-öt kapott.

Ezenkívül még felajánlottak tiszteletdíjakat a legalább kétgyermekes családapák közül a legjobbnak (adományozó: Wickhardt 30-as ö.-cs., nyertes: Schumy Félix), könyveket a helyezetteknek, és emléklapokat a jobb eredményeket elért csapatoknak.

A díjkiosztásra kitűzendő napot majd az összes érdekelt csapatokkal közölni fogjuk, remélhetőleg addig a Magyar Cserkészszövetség és a Cserkészbolt is adományoz még néhány díjat, úgyhogy a kellemes emlékeken, a szerzett tapasztalatokon, a megfigyelt és megtanult ügyességeken kívül a csapatok legtöbbjének valami kis irata, könyve vagy más emléktárgya is marad a nagy felvonulásról még akkor is, ha véletlenül nem került is a legelső közé.

Zsembery Gyula.

OTTHON-MŰVÉSZET.

V.

Látom, hogy a hegyek hava is foszladozik már, tudom, hogy a napsugár és a szellő szövetkeztek, hogy száműzzék a jó öreg telet, és visszahozzák a szívesen várt tavaszt. Nem sok időnk van már arra, hogy műhelymunkákról beszéljünk. Tudom, hogy a hóvirág az erdőbe fog csalni benneteket, azt is tudom, hogy nem szívesen ültök már az Otthon asztala mellett, mégis hallgassatok meg, mert ez a befejező írásom, ami a magyaros otthon berendezéséről szól.

Igazságtalan volnék, ha nem juttatnám szóhoz azokat a fiúkat, akik minden tehetségüket a színezésben csillogtatták, minden energiájukat a festésbe ölték bele, s akik nem kis mértékben járultak ahhoz, hogy az Otthonunk olyan harmonikus képet nyújt a belépőnek, hogy a szíve csendül belé.

A bútorok alapszíne sokhelyen a keményfa természetes színe, de mivel ez elég hamar piszkolódik, meg azután mivel mi nem is keményfával dolgoztunk, okosabb lesz, ha pácoljuk. Papá-cokat készen lehet kapni festéküzletben vagy — asztalosmester segítségével — magunk is elkészíthetjük. Legszebbek lesznek a barna szín változatai, semmiesetre sem lehet mahagoni vörös, vagy ébenfekete. Erre rajzoljuk azután a mintákat, ornamentikát s ezt festjük olajfestékkel. Hogy hogyan, arra részletes tanácsot nem adhatunk. Jó ízléssel, színérzékkel úgy sem fogsz riktó színeket egymásra halmozni. Tanulmányozzatok akár képen, akár múzeumban, akár eredetiben faluhelyen az ilyen népies festést. Hamar rá fogtok jönni, hogy mi a magyaros.

A másik mód a bútor alapszíne festéssel. Milyen legyen az alapszín? Adunk egy-két irányító gondolatot itt is. Gyakoriak a kék különböző árnyalatai alapszínnek. A halvány búzavirág, annak sötét, mély árnyalatáig s ezen túl az indigó komor kékjéig mindig jó alap lesz a színes piros, zöld, sárga, barna, fehér ékítményhez. A rozsdabarna, őzbarna alap is elég gyakori. Sötétpiros és sötétzöld is érdekes színhatást ad. Az alapszínen az ékítmények sohasem riktók, inkább tömpa pasztellszínek, amelyek harmonikus színfoltokban rendeződnek el. Egyre felhívom a figyelmeteket; a bútorok egyforma alapszínűek legyenek, ne-

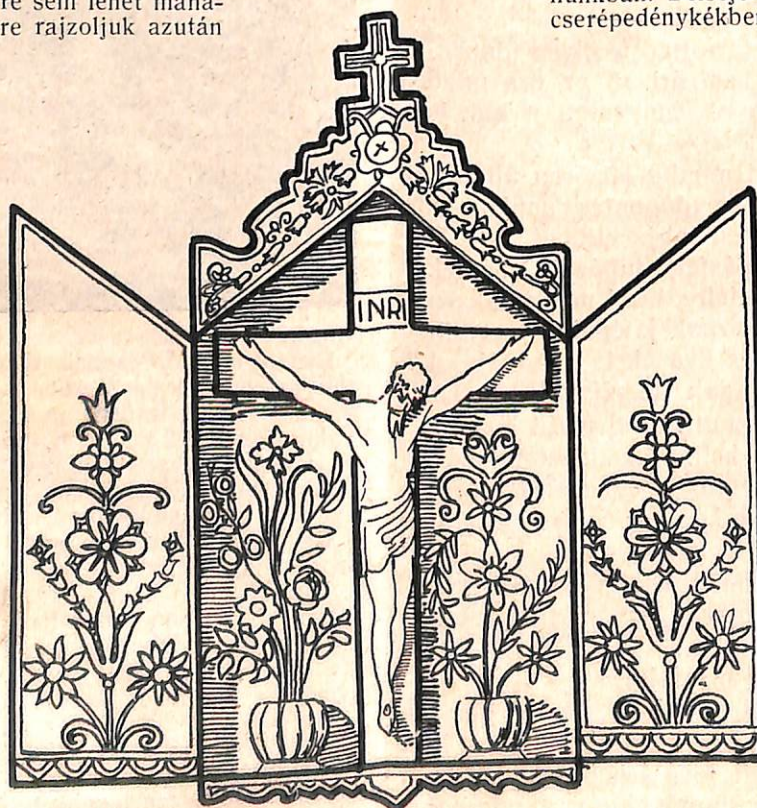
hogy kék szék mellett piros lóca, meg zöld asztal álljon. A magyar sohasem szerette a papagály-színeket; nézd meg az ősi magyar himzéseket, kézimunkákat, egyik sem hivatkozik a színeivel. Amelyik ezt teszi, az már nem eredeti, ősi ízlés.

Meg ne feledkeztek az írásokról a bútorokon. Jellegzetesége az a magyar bútorok, hogy beszél. Mesél a készítőjéről, a régi időről. Mi is bízunk rá mondanivalót, amit a jövőnek szánunk, vagy emléket írunk rá, amihez majd visszatérhessünk. Pl.: „Nem lesz mindenkor így!” „Szebb jövőt!” „Jó munkát a nagy hazáért!” „Nem, nem, soha!” stb. Vagy: „Készítette az Ur 1931-ik esztendejében a Vadgalamb örs.” „Csinálta Varga Gyurka 1930-ban.”

Tudom, hogy egyiketek sem feledkezne meg az Otthon berendezésénél a keresztéről, amely a cserkészbútorok, sőt az egész cserkészéletnek is a középpontja. Karcsi itt olyan szép gondolatot adott, amit haladéktalanul meg fogunk valósítani. A keresztet egy kis ajtós faloltárban fogjuk elhelyezni, amely szintén magyaros ornamentikával van faragva, díszítve. Ez ugyan már nem egészen népies darab, de a régi magyar oltárkészítő művészek, fafaragók nyomán jogos hely illeti meg az Otthonunkban. Belsejében a feszület, két oldalt, mellette cserépedényekben virág. Belülről sötétre van

festve, hogy inkább kiemelkedjen a kereszt. Az ajtószárnyak belső falán felírhatjuk régies, gótikus betűkkel a törvényt, esetleg csak a vezérszavakat, pl. Egyeneslelkűség. Kötelességteljesítés. Szolgálatkészség stb. A csukott ajtó külső részén a cserkészliliumot foglaljuk magyaros díszítménybe. Szimbolikus értelmet is adhatunk neki. A lilium ha megnyílik, a keresztet rejti, amely mellett a 10 törvény áll díszőrséget. Sok apró ügyességgel lehet még az Otthont díszíteni, barátságossá tenni, de azokat máskorra hagyom. Nézetek körül a nyáron vidéken, járatok nyitott szemmel a falut, gyűjtsetek, gazdagítsatok a magyaros Otthont eredeti ügyességekkel, szépségekkel. — És most búcsúzóul, Fiúk! A gödöllői és siófoki visszhang után szeretném, ha visszhang kelne szerte az országban sok-sok magyar cserkészszívben, teremnének a magyaros Otthonok, mint eső után gombák az erdőn. Szeretném, ha a mesém, ha az álmaim valóra válnának, magyarabb magyarok lennétek!

Vida Vilmos dr.

Magyar ajtós faloltár.

MIÉRT HIÁNYOZNAK AZ ÖRSI ÖSSZEJÖVETELEKRŐL?

Bent a városban lucskosak, hóolvadáستól sárosak az utcák. Fent a hegyekben frissen esett fehér hólepel takarja az utakat, fákat, bokrokat. Rövid délutáni kirándulás után igyekeznek a város felé a Sas- és a Sóllyom-örs.

Sötétedik. Lent, a hegy lábánál elterülő városra a téli esték köde ült. Villany- és gázlámpák fénye vegyesen világítja meg a sáros utcákat. — A fiúk a friss levegőtől fülledve énekszóval mennek a hegyről lefelé. A délután folyamán rövid gyaloglás után hatalmas hócsatát rendeztek s most jól kifáradva igyekeznek haza a meleg szobákba.

A két örsvezető kissé lemaradt a vigan éneklő fiúk mögött, egymással beszélgetnek. Gyuszi, a fiatalabb a múlt évben még Jancsi örsében volt. Most két hónappal ezelőtt bizta rá parancsnoka a Sóllyom-örs vezetését. Érthető, ha minden bajával, problémájával régi örsvezetőjéhez fordul.

— Mondd csak Jancsi kérlek — te már régi örsvezető vagy, így bizonyára tudsz nekem tanácsot adni —, mi az oka annak, hogy a fiúk mindig hiányoznak az összejövetelekről, sőt még a kirándulásokról is? Ma is csak hatan jöttünk el, ti Sasok viszont itt vagytok valamennyien.

Jancsi gondolatait igyekezett összeszedni. Nem kis dolog ilyen nagy kérdésre azonnal válaszolni. Gyuszi, a választ várva, szintén szótalanul ment mellette. Előttük a két örs tagjai vidáman, énekelve mentek lefelé a lejtős úton. Jancsi egy ideig gondolkozva nézte az előttük haladó fiúkat. Most Gyuszi felé fordult s még mindig gondolkozva halk hangon megszólalt:

— Hát kérlek Gyuszi, ennek több oka lehet. Lehet, hogy te vagy a hibás, lehet, hogy az örs tagjai azok. Minden esetre meg kell próbálnod, hogy változtass a helyzeten.

— Igen, ezt én is érzem, de nem tudom mit csináljak, mihez kezdjek?

— Mondd csak Gyuszi: nem tartottad te olyan időben az örsi összejöveteledet, amikor nem ért rá az örs minden egyes tagja? Nem ez az egyik ok, ami miatt a fiúk hiányoznak?

— Nem. Itt nincs hiba, mert mindig közösen állapítjuk meg összejöveteleink idejét olyan időpontra, amikor mindenki ráér, amikor az örs minden tagja eljöhethet.

— Akkor keressük a hibát másfelé, hibásak lehetnek a fiúk is. Nem járnak el összejövetelre, mert nem is akarnak cserkészek lenni, de nem is akarnak kilépni a csapatból. Ne csodálkozz ezen, mert sajnos ilyenek is akadnak, akik tagjai ugyan egy cserkészcsoportnak, de szívükkel, lelkületükben nem cserkészek. Ezek aztán idővel majd a csapatból is kihullnak, de ehhez idő kell. Nem lehet mindenkit a csapatba való felvételekor azonnal megismerni.

— S hogyan állapíthatom meg, hogy ez az eset áll-e fenn nálunk is?

— Mindjárt eldöntjük majd. Felelj csak egy kérdésemre. Mindig ugyanazok a fiúk hiányoznak, vagy pedig esetről-esetre mások.

— Egyszer az egyik, máskor a másik.

— Akkor mégsem a fiúkban lesz a hiba, hanem benned. Ne ijedj meg a tények ily rideg megállapításától, hisz még nincsen késő, még mindent jóvá lehet tenni. Meg is mondom mindjárt, mi az oka annak, hogy minduntalan

hiányoznak a fiúk. Azért hiányoznak, mert az összejövetelek, a kirándulások nem elég érdekesek, nem elég változatosak. Nem elégíted ki a fiúk igényeit. Változtatnod kell az örsi összejövetelek, a kirándulások programján, hogy az a fiúknak tetszését megnyerje, hogy az igényeiket kielégítse.

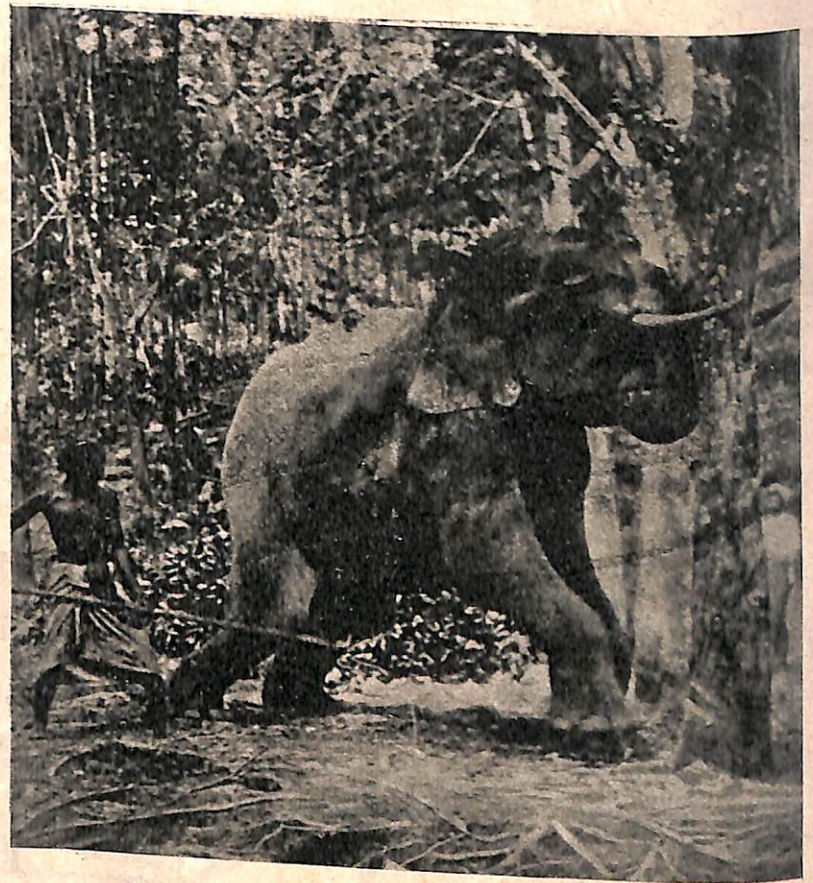
— De hogyan, mivel tudom kielégíteni az igényeket? Azt mondd meg Jancsi, mit csináljak, hogy eljárjanak az összejövetelekre?

Jancsi egy ideig gondolataiba mélyedve ment barátja mellett. Gyuszi sem szólt, hagyta, hogy Jancsi összeszedhesse gondolatait. A fiúk néhány lépéssel előttük: Sasok és Sóllymok vegyesen, kettesével egymásba karolva mentek a havas úton lefelé. Jancsi Gyuszihoz fordult:

— Felelj csak Gyuszi még egy kérdésemre. Tartasz az összejöveteleken játékot, olvasol fel érdekes könyveket, énekeltek, beszélgetsz az örsöd tagjaival olyan dolgokról, ami őket érdekli?

— Meg szoktuk ezeket is csinálni. Olvasunk is, játszunk is néha, énekelünk is már egyszer-kétszer. De megvallo, ezek elég ritka programszámaink.

— Hát ez az ok akkor, amiért az összejövetelekről hiányoznak. Ha minden összejövetelen rendezel valami játé-

Elefánt-favágó. Vannak olyan országok és égtájak a világon, ahol az emberek egyszerűen — nem szeretnek dolgozni. Különösen a Délvidék izzó napja alatt fordul elő az ilyesmi gyakran. Tahiti szigetének bennszülöttei például játékkal és pihenéssel töltik egész napjukat s nem sokat törődnek a holnappal. Igaz, hogy a sziget annyira termékeny, hogy jóformán csak kezüket kell kinyújtani a gyümölcs után, szinte szájukba hull az érett banán.

Ceylonban már komolyabb munkára fogták a malájokat a szorgalmas, céltudatos hollandiak. Az óriási, mocsaras erdősegeket évtizedek állandó, kitartó munkájával termőfölddév változtatták. Persze még így is sok az áthatolhatatlan, sűrű dzsungel. A ceyloni azonban nem szeret dolgozni. Leleménye szerencséjére nem hagyta cserben; egyszerűen mást dolgoztat maga helyett. Ceylon favágója az elefánt.

Az óriási állatokat már megszelidített elefántok segítségével idomítják. Hónapokig, néha évekig tart, amíg a fiatal elefántbonyakat beletörlik az igába, de attól fogva aztán megbecsülhetetlen s egészen megbízható munkatársak lesznek. Rendkívüli erejükkel egész fákat tépnek ki gyökerestül a földből. (tyll.)

kot, ha tanultok új nótákat, ha beszélgetsz a fiúkkal az őket érdeklő dolgokról, akkor érdekes és értékes lesz számukra az őrsi összejövetel. Örsöd tagjait nem a próbákra való készülés, nem a tanulás, hanem az érdekes dolgokkal való foglalkozás, a játék, a nótázás, a kellemesen együtt töltött idő emléke ragadja magával; ez az, amiért szívesen elmegy az őrsi összejövetelekre.

— Igazad van Jancsi s én hálás vagyok azért, hogy felvilágosítottál. Figyeld csak, milyen jókedvűen énekelve mennek előttünk a fiúk. Ezt a te örsödnek köszönhetem, mert a Sasok jókedve vidámitotta fel az én Sólýmaimat is. Mikor három héttel ezelőtt magunk voltunk egy őrsi kiránduláson, nem mentek a fiúk ilyen jókedvűen haza. Most azonban előttem is felfedted a titkot. Én is tudom már,

mi az, amivel le tudom kötni a fiúkat. Szóval: a játék, nóta, érdekes felolvasás, elfoglaltság, beszélgetések. Ugy-e?

— Igen. Ezek azok. Most azonban menjünk a fiúk közé. A jó örsvezető, amikor csak teheti, mindig az örsével van. Beálltak ők is a sorba és együtt énekeltek a fiúkkal. Vigan szólt a nóta s a két örs gyorsan haladt a város felé.

Mikor a város sáros, hóolvadási járdáin jártak már, Jancsi és Gyuszi megállították örsüket. A fiúk elbúcsúztak egymástól, ki-ki hazafelé tartott.

Jancsi és Gyuszi együtt mentek tovább és még hosszan elbeszélgettek a jó örsvezető teendőiről. Gyuszi figyelve hallgatta barátját, az idősebb, a tapasztaltabb örsvezetőt.

Balla, 10.

REPÜLŐGÉP-AVATÁS.

Az Apródot feltolják a hegyre.

Mind többen érdeklődnek nálam az iránt, hogy „hogyan volna lehetséges“ a vidéken a siklórepüléssel foglalkozni? Azt már tudja a legtöbb érdeklődő, hogy közel 1000 pengőből ki lehet hozni egy kezdőknek készült siklórepülőgépet.

Azt is tudják, hogy ezt csak az országos Aëro-szövetség vizsgálata után szabad használatba

venni és hogy a Lingel-cég készen 1600—2000 pengőért árulja ezeket a gépeket. Csakhogy ez még nem minden. És a Rotter-féle kis könyvecske sem minden. Mert a néhány ezer pengős hangártól, a több száz pengős „csúzlígummitól“, az indítókészüléktől, a javítószerszámoktól és anyagoktól eltekintve is még más is kell hozzá. És pedig elsősorban jó oktató. Az úszásnál, síelésnél és sok egyébnél jó oktatóval néhány lecke alatt annyit tanulhatunk, mint anélkül hónapokon, sőt éveken át. A repülés azonban veszélyes is, ha nincs jó oktatónk, ezt tehát *nem is szabad* nélküle megkezdenuink.

Az oktató az oktatással pénzt kereshet, tehát ezért is érdemes a szövetség repülőtanfolyamát és utána az oktatótanfolyamot elvégezni és érdemes a vitorlázó repülésre vágyó vidéki csapatoknak is ezekre a tanfolyamokra valakit (aki ideiglenesen Pesten lakhatik) kiküldeni.

A szövetség első tanfolyama immár elérkezett odáig, hogy az elméleti előkészítés (ez is elengedhetetlen!) befejezése után két siklórepülőgépet (úgynevezett Zögling típusút) „megkeresztelhet“, és mintegy 40 törés nélküli felszállással a gyakorlatozást is megkezdhet.

A gépek egyelőre csak vendégképpen helyezkedtek el a „M. A. V. Törekvés“ hangárjában és egyébképpen is vannak még kívánni valók, de hát „minden kezdet nehéz“, és mindent először meg kell kezdenünk. A fő, hogy oktatóul sikerült Héftit, az ország ezidőszerint legügyesebb és legeredményesebb vitorlázó repülőjét megnyernünk, úgyhogy remélhetőleg gyorsan és baj nélkül megy majd a sikló-, utána vitorlázó-repülés megtanulása és azután az oktatói tanfolyam elvégzése is, úgyhogy majd idővel minden nagyobb vidéki gócponton, ahol megvan az érdeklődés: keletkezhetnek hasonló repülőtelepek.

A két siklórepülő — mint előkészítő- és kezdőgép — az *Apród*- és *Farkaskölyök* nevet kapta. A gép-anya tisztét Tabódy Tiborné ő méltóságá vállalta, ki ez év február 1-én a Cserkészszövetség, a MÓVE. és az Aëroszövetség képviselőinek jelenlétében adott nevet a két gépnek és kívánt nekik eredményes jó munkát. Az ünnepi beszédet Tabódy Tibor min. tan. tartotta az első tanfolyam hallgatói, a 30-as cs.-cs. tagjai, valamint a nagyszámú és előkelő vendégek előtt a sikló- és vitorlázó-repülés fontosságát hangoztatván úgy sport, mint honvédelmi szempontokból.

Ha vidéki csapatok a fővárosba kerülnek, vagy ha fővárosi csapatok kirándulást tesznek, ne mulasszák el a Budaörsről északra, a Csiki-hegyek között kimagasló *Farkashegyen* a cserkészrepülőket meglátogatni. Aki maga nem vehet is talán részt e szép sportban, legalább lássa és ismerje meg.

Tehát a viszontlátásra — a Farkashegyen!

Zsembery Gyula.

A tanfolyam résztvevőinek csoportja.

A FRANCIA KALANDOZÁS HÍREI.

A franciaországi út adminisztrációja rendszeresen megindult azzal, hogy a Szövetség felállította a külföldi tábor előkészítő szervét, a Francia Kalandozás Irodáját. Hivatalos órák: hétfőn és pénteken 6—7-ig. Levelezési cím a Szövetség címe, jelezve azonban a boríték bal alsó sarkán: *Francia Kalandozás*.

Az előzetes jelentkezések alkalmával sok cím hiányos volt. Tekintettel arra, hogy a Jelentkezési-lapot a közeljövőben postára akarjuk adni, kérjük, hogy minden jelentkező haladéktalanul közölje az Irodával pontos címét. (Ezt a célt szolgálta a Magyar Cserkész múlt számában közzétett rövid felhívás is!)

Az út elé tornyosuló akadályok arra intenek, hogy vállatvetve induljunk azok legyőzésére. Kétségtelen, hogy a legnagyobb akadály az anyagi kérdés. Jól tudjuk, hogy a mostani nehéz helyzet, amelyet a szülők és a Szövetség egyformán éreznek, nem sok jóval bíztat. A francia út nem lévén országos vállalkozás, a Szövetség nem irányíthatja rá az egész magyar társadalom figyelmét, miként azt a Jamboreenál tette. De amit nem tehet meg a Szövetség, megteheti a csapat, a parancsnok, maga a cserkész. Segélyeket kell szerezni *helyi forrásokból*. Így első-

sorban minden csapatnak elsőrendű érdeke, hogy legalább egy tagját elküldje. A sok új impresszió, amit ez a fiú külföldről hoz, felrázza a megszokás egyformaságából a csapatot, új tervek teremnek, új lehetőségek nyílnak meg a csapat előtt, esetleg olyan kapcsolat építhető ki, aminek a csapat és a fiúk nagy hasznát látják a jövőben. Előteremthető ez az összeg egy, e célra rendezett ünnepély jövedelméből is. Talán a csapatszervező tésztület is tud nagyobb segély formájában a segítségünkre jönni. És ott vannak a csapat jötevői, patrónusai, meg fogják érteni az ügy fontosságát. A nagy vállalatok sem szoktak elzárkózni ilyen irányú kérések elől, ha megtaláljuk az utat hozzájuk. Megfelelő formában a hatóságokhoz is fordulhatunk, hangsúlyozva a vállalkozás nemzeti jelentőségét. Az ilyen helyi segélyszervezések-nél, ha már az ügy elő van készítve, a Szövetség szívesen ad segítséget azzal, hogy erkölcsi súlyát latba vetve, hivatalosan fordul az illetékes hatóságokhoz, illetőleg vállalatokhoz.

A Szövetség megteszi a maga részéről mindent, hogy anyagiilag lehetővé tegye az út megvalósulását, de a szerzett segélyek elsősorban a közös felszerelésre kell, hogy fordítottassanak, mert a részvételi díj pusztán egy-egy személy utazási és ellátási költségeit fedezi. Ezen akadályok legyűrése nem könnyű dolog, de mit nem lehet elérni akarattal, leleményességgel, jó munkával?

Kedves Fiúk!

Ha azt hiszitek, hogy megint a pályázat eredményével fogjuk kezdeni ezt a közleményt, hát tévedtek. Nagyobb újság van. Az ígéretek kezdenek valóra válni. Jöttek német címeink. Finn leveleket is még egyre kapunk, főleg cserkészleányoktól. Amerikai diákcímünk is került egy-kettő. Tehát újra lehet jelentkezni.

Ez még nem is minden. Vannak külföldi magyar címeink is és még reményünk van többre. Itt azonban megjegyezzük, hogy, mivel messze, messze idegenben élő magyar fiúkról van szó, akik idegen környezetben alig tudják megtanulni anyanyelvüket, az ő címeiket csak olyanoknak fogjuk kiadni, akik nemcsak a magyar helyesírás minden csinját-binját alaposan értik, hanem van annyi átlagos levélírói intelligenciájuk is, hogy a velük való érintkezés az illető idegenbe szakadt fiúnak mindenképpen hasznára fog válni. Tehát külföldi magyar címet részletesebb bemutatkozólevélben kérjétek tőlünk.

*

Pályázatunk eredménye lényegesen jobb az eddigieknél. Az első díj odaítélése nagyon nehéz munka volt: egy talpraesett kis francia levél szörnyű harcot vívott érte egy hosszú angol levéllel, melynek egyetlen hibája a szenitmentalizmus. Részletes eredmény a következő:

I. díj: Molnár József (314.)

Francia nyelvű levele nem akar több lenni egyszerű cserkészlevélnél. Ezt a nem is olyan lebecsülendő célt aztán teljesen megvalósítja. Minden sorából kiabál a nyolcadik törvény. Igazi cserkészjótett, mert vigasztalhatatlanul jókedvű lesz tőle, aki megkapja. Külalakja mintaszerű.

II. díj: ifj. Lám Károly (911.)

Nehéz hozzászólni. Írójának rengeteg önfegyelmet kell elsajátítania, mielőtt valóban gazdag érzésvilágát megfelelő formába tudja öltöztetni. Minél szebb és igazabb a mondanivalója, annál többet. Így olyan levelet írt, mely hű képe egy a párás angol levegőben hirtelen nagyra nőtt és épp oly hirtelen megszakadt barátság visszatérő emlékeinek, de amelynek a szer-

zőségére nem lesz mindig büszke. Külalakja szép, angol stílusú jobb az első díj nyertesének francia stílusánál.

III. díj: Pásztor Lajos (118.)

Intelligens angol nyelvű cserkészlevél. Tipikusan jó levélíró írta. Van benne valami abból a megnevezhetetlen jótulajdon-ságból, ami az angolszász nemzeteket a világ legjobb levélíróivá avatja. Egyetlen hibája elhanyagolt külalakja.

Említésre méltó Kulai Sándor (552.) nyelvteljesége és levélírói szorgalma. Ő egymaga négy pályamunkát küldött, német, angol, francia és eszperantó nyelven. Díszére válik levelező gárdánknak, bár, új levelező lévén, még alig jutott túl a bemutatkozó-levél-perióduson.

A többi pályamunka nem méltó említésre.

A nyertesek könyvjutalomban részesültek.

*

Nemrégiben abban a kétes gyönyörűségben volt részünk, hogy külföldi szövetségek megbízásából olyan külföldi levelezéssel foglalkozó magyar cserkészek címei után kellett nyomoznunk, akik eddig fűtyültek a levelezési akcióra, akartuk mondani nem jelentették be levelezésüket. A fő okozója ilyen eseteknek az, hogy sokan közületek így írják címüket levelük végére:

Monsieur Jules de Zselléri
41, rue Tomori

à Debrecen

Az a debreceni levélkézbesítő, akinek ez a kezébe kerül, ugyanazt érezheti, amit az az angol postás érez, akinek Felix Gray 21 Sherwood Rd, Bentley, Hamsp. lakását efféle címzés alapján kellene felkutatni:

Szépreményü Gray Bódog úrnak

Bentley
Sherwood-út 21. szám,
Hampshire-megye.

Fájt leírni, de talán használni fog.

(Sietve kijelentjük, hogy mindkét cím garantáltan légbőlkapott.)

*

Figyelmeztetünk mindenkit, aki külföldről közvetlenül kap címet, hogy azt haladéktalanul jelentse nekünk, valamint azt is, hogy érintkezésbe lép-e vele, vagy átengedi másnak. Akinek mi adunk címet, az is jelentse, hogy fölvette-e az érintkezést. Ilyen bejelentésnek nyolc napon túli elmaradása esetén a kérdéses címet másnak is ki fogjuk adni.

*

Címünk: A Magyar Cserkészszövetség külügyi hivatala.
Hivatalos óránk: Szerdán este 5—7-ig.

Atányi István.

A GYŐZHETETLEN KIS CSERKÉSZ.

(Mese.)

Hol volt, hol nem volt, még az óperenciás tengeren is innen, Duna mentén, Budapest kellős közepén élt egyszer egy kisfiú. Ez a kisfiú tegnap még csakugyan kicsi volt, de ma reggelre már egészen nagy lett. Ő maga legalább is világosan érezte, hogy egy méterrel magasabb, mint azelőtt volt és hogy már egész felnőtt. Ez pedig attól volt, mert tegnap jelentkezett kiscserkésznek és fel is vették próbaidőre. Most aztán előbb sok mindenfélét kellett tanulnia, míg majd ígéretet tehet és rendes kiscserkész lesz belőle.

Feri (mert így hívták a fiút) nem ijedt meg a tanulnivalótól. Sőt nagyon szeretett volna már lassómutatványokat véggezni, puskával löni, hadijátékot vezetni. Szívesen megtanult volna mindent. Például a kötélhidverés is nagyon érdekelte, meg a főzés, meg a könyvkötés. Csak az volt a baj, hogy nem ilyeneket kellett tanulnia. Először is magolni kellett volna, mint az iskolában: bevágni a törvényeket, meg az ígéret szövegét, aztán az egyszerűbb útjeleket és sípjeleket.

Az, hogy egyszerűbb, különösen bántotta Ferkót. Hiszen ő már morsézni szeretett volna. Ezek a dolgok nagyon is könnyűek voltak.

— Jaj, de soká lesz még, mire én cserkészparancsnok leszek! — mondta sópáncodva és ha nem lett volna a kiscserkész-te-kintély, talán el is pityeredik.

— No, csak nem kell mindjárt lógatnod a buksidat — szólalt meg mögötte egy vékony hang —. Tanulás nélkül is lehet ám tudni mindent, csak érteni kell hozzá.

Feri odanézett s egy nagyszakállú öreg embert látott, aki zöld süveget viselt és piros szemüveget.

— De hát hogy lehet mindent tudni? — nyafogott elégedetlenül.

— Ugy látszik, nem ismered a legújabb cserkészüzletet, az én boltomat — felelt az idegen.

— Dehogy is nem. Cserkészbolt a Cserkészházban, Nagy Sándor-u. 6. — darálta Ferkó —. Ezt már nálunk a pólyásbabák is könyvnélkül tudják.

— Ej, nem erről van most szó — felelt a szakállas emberke. — Én a cserkészpatikáról beszélek, ahol minden cserkészbátnak megvan a maga gyógyszere.

Ferkó a tettek embeire volt. Nem sokat teketóriázott, hanem felcsapta a sapkáját és indult.

— Hol az a patika? Hol az a patika? Gyerünk!

Az emberke el is vezette egy fényes nagy üzletbe. Ott sorban álltak az üvegek és tégelyek. Az egyikre rá volt írva, hogy sátorverés, a másokra, hogy főzés, a harmadikra, hogy asztalospróba, sőt minden cserkészpróbának megvolt a maga orvossága. Némelyekre az volt írva, hogy külsőleg, másokra, hogy belsőleg.

— Aki ezeket az orvosságokat használja, az egyszeriben ért mindenhez — mondta az emberke —. Minek dolgozzék az ember, mikor ingyen is jól élhet!

Ferkónak homályosan úgy rémlett, hogy a parancsnok úr valahogy másképpen mondta, de most nem volt ideje ilyesmin töprenkedni.

— Adjon mindenből! — kiáltotta mohón. — Én nagyon kitűnő cserkész akarok lenni, s érteni akarok mindenhez.

— Vihetsz, amit jónak látsz. Az se baj, ha most nincs pénz — bólogatott az emberke.

Ferkót nem kellett sokat biztatni, egykettőre megpakolta a hátizsákját. Szinte még köszönni is elfelejtett, úgy sietett. Azután intett egy bér-repülőgépnek. Beleült s a legközelebbi cserkésznagytáborba hajtatott. Ez valami nemzetközi nagytábor volt, ahol éppen a világ legjobb cserkészei mérték össze erejüket. Ferkó ép az úszóversenybe pottyant bele. Sebteben benevezett a versenyre, s még csak annyi ideje volt, hogy egész testét bedörzsölje jóféle pisztráng-kenőccsel, s azzal starthoz állt. A nagy, erős cserkészek persze mosolyogva néztek rá. — Csakhogy ő nem ijedt meg. Egy százméteres uszodában folyt a verseny. De Ferkó mint a kilótt torpedó, olyan sebesen hasította át a vizet. Csak hármát tempózott s már célnál is volt. A cserkészközönség csak úgy potyogott ruhástól a vízbe, annyira elszédítette őket Ferkó úszótudománya. No, de ez semmi! Következtek a lassómutatványok. Ferkó bevett egy kanállal a lassó-ügyesítő porból és starthoz állt. Oda se nagyon nézett, csak úgy félvállról dobálta a pányvát, de mindig biztosan célbatalált vele. Mikor meg a nagy krinolin-mutatványt végezte, közben kitünő cserkészciccek mesélt, amint ki és beugrált a forgó kötéltáncban. A közönségnek nyitva maradt a szája a bámulattól. A parancsnok uraknak úgy kellett sorba járniuk és becsukni a csapatbeli cserkészek száját, mert különben még most is nyitva volna. Hát még aztán! A nyíllövésen Ferkó már csak úgy vett részt, hogy célzás helyett oldalfordulva magyarázta a kokinkínai cserkésziparancsnoknak a magyar cserkészet fejlődését. De azért minden nyila telitalálat volt. Igazán fényes győzelmet aratott mindenütt. A kellemetlen csak az volt benne, hogy minden versenyszám után hízott egy kilót a dicsőségtől, s végre is szinte gurult már a nagy kövérségtől. Viszont a hadijátéknál meg éppen ezzel a kövérséggel aratott győzelmet. Ugy gurult le a hegyről, mint valami ágyúgolyó és egyszeriben utat tört az ellenség sorai közt a csapata számára. Egyszóval győzhetetlen volt!

— Igazán okos dolog, hogy nem vesződtem otthon azzal a sok apró-cseprő megtanulnivalóval — gondolta büszkén.

— Legjobb a cserkészpályát mindjárt a tetején kezdeni. Így az ember hamarosan hírnévre és tekintélyre tesz szert.

Ezzel már indult is az utolsó versenyre. Ez volt a legszebb és legnevezetesebb. Ez a nadrággomb-erőmérkőzés volt. Feri nem is igen tudta, hogy megy az, csak az orvosságai közt keresgélt, hogy ilyen van-e. De bizony nem volt. Erre megszeppent egy kicsit.

— Hát . . . izé . . . kérem, hogy is megy az a verseny? — kérdezte.

— Egyszerű az egész — felelték neki —. Itt van ez a gözdaru. A versenyző cserkészt erre akasztják fel egyik hátsó nadrággombjánál fogva. A daru aztán felhúzza jó magasra. Aki legtovább bír lógvamaradni a gombon, az a győztes.

Ferkó ijedten tapogatta meg a gombjait s bizony megörökönyödve érezte, hogy mind a két hátsó nadrággomb lötyög.

— Ezeket még előbb fel kell varrni jó erősen — gondolta, s mert már nem sok idő volt a verseny kezdetéig, hát sietve bevonult a sátrába.

Rettenetes nehéz dolog volt ez. Még befűzni is alig tudott a tűbe, s reszkető kezével többet szurkált az ujjába, mint a nadrágba.

— Hü, sose álmodtam, hogy ilyen ügyetlen vagyok! — sóhajtott, miközben mogyorónyi izzadságcseppek ültek ki a homlokára. Egy darabig még kinlódott, de aztán megszólalt kint a kürtszó, mely a verseny kezdetét jelezte. Feri tudta, hogy aki az utolsó versenyben nem vesz részt, az elveszti minden kitüntetését.

— Csak nem fogok tán itt a végső győzelemnél megakadni egy ilyen ostoba semmiségen! — biztatta magát. Azzal öltözött és ment. Odakint már pőfögött és zakatolt a gözdaru.

— Anglia hat perc és huszonkét másodperc, tizenhat méter maximális magasság! — jelentette a versenybíró, amint egy angol cserkész éppen lepottyant a gözdaruról az uszoda vízébe.

— Az semmi! — mondta önkéntelenül Ferkó. S egyszeriben megfélekedett a nadrággombjairól.

— No, ha semmi, hát most te jössz sorra — vezényelt a bíró —. Akasszátok be a gombját a daru horgába.

— De kérem, én . . . — szabadkozott Ferkó. Csakhogy a gép a szó közepén elkapta. A föld kicsúszott a talpa alól, s ő már emelkedett a levegőbe. Az emberek mindig kisebbek lettek odalent, Ferkónak szédült a feje. S a gomb, az áruól, végzetes gomb, lassan, de biztosan búcsúzkodott a nadrágtól. A csernaöltések egymásután szakadtak el, még egy utolsó . . . Éppen a víz fölért voltak . . . Ferkó egy nagyot kiáltott. A gomb leszakadt s ő zuhant, zuhant, zuhant . . .

Talán még most is zuhanna, ha nagy koppanással földet nem ér éppen az ágya előtt. Sietve és vacogva visszamászott a paplan alá s anyukáját ezekkel a szavakkal fogadta:

— Anyukám, taníts meg engem gombot felvarrni, jó erősen. Most már azt hiszem, lesz hozzá türelmem. Az ilyesmit jó tudni egy kiscserkésznek. Az ilyen apróságoknak nagy hasznát veszi az ember, például, ha egy gözdaru . . .

Hanem aztán ezt a szót mégis elharapta. Elvégre nehéz lett volna megmagyarázni anyukának, hogy milyen tapasztalatokon okult az éjszaka. De magában a következő életbölcsest szűrte le s el is magyarázta egy barátjának az iskolában:

— Tudod, Misikém, én azt hiszem, hogy a kiscserkész meg a nagycserkész közt nincs is olyan nagy különbség s így a kiscserkész dolga, meg a nagycserkész dolga is mind csak cserkészdolog s ami cserkészdolog, az mind szép és érdekes és nagyon fontos. Azért mindent egyformán jól meg kell tanulni.

Misi talán nem egészen értette meg ezt a bölcselkedést, de ti tudjátok, hogy mért mondta ezt Ferkó. H. L.

Adjon minden orvosságból bácsi, — mondta Ferkó.

TABÁNI ALKONY.

A búcsúzó nap langyosan
És örök szelidséggel
Oszlja szét a táj fölött
Néhány kései sugarát.
Igazságosan, hogy minden
Fűszálnak beteljen
Ösi, szent joga!

És folyvást egy ház ablakába néz,
Egy tabáni ház ablakába néz.
Régi szokása
És vén fejjel nem tud leszokni róla...
Pedig ma már
Nincs muskátli a kis ablakban
És egy szőke lány sem
Könyököl ott, mint régen . . .

Az ablakkeretben pókháló feszül
És az üveg a
Bádopárkányon hever . . .

Csend van itt és
Rozsdás, régi mult.

Mindszenti Szvoboda Béla.

— Előd úr a legnagyobb ember, akit valaha ismertem. Majd holnap megismered őt közelebről is.

— Megismerem . . . És aztán elmegyünk és itt hagyjuk az én erdőmet . . .

Ezeknél a szavaknál olyan mélységes szomorúság regett a szavában, hogy Lackó szíve belefájdult. Ennek a kis vadembernek fáj a búcsú az erdőtől! A kis fiú eddig megilletődve, némán ült és bámulta Boda Pétert, aki olyan nyugodtan tud beszélgetni ezzel a legendás fiúval. De most, amikor a másik fájdalmát érezte, egyszerre megjött a szava. Meleg kis kezével megragadta a Lurkó acélkemény kezét és csendesen mondta:

— Azért meglátod, nálunk is jó lesz majd. Budapesten Iluska vár és a nagyasszony. És ott leszünk mi is és mi nagyon fogunk téged szeretni.

— Puha a kezed és muzsikál a hangod. Igen, azt hiszem, jó lesz veletek — szólt álmódzva az erdei fiú, és a keze viszonzta Lackó kézszorítását. Bodri pedig, aki ugrásra, harapásra készen figyelte, hogy az a kis ember hozzányúlt az ő urához, most megnyugodva hajtotta le újra nagy fejét.

Sokáig ültek így együtt, csendes beszélgetésben, amely valahogyan nagyon jól esett mind a hármuknak és közel hozta őket egymáshoz. Péter és Lackó a magyar fiúk cserkészéletéről meséltek Lurkónak: a parancsnok úrról, a sólymokról, táborról . . . Benne csengett a szavukban az igazi cserkészfiúk gyönyörű idealizmusa, szépet keresése; szeretet, önzetlenség, embertestvériség áradt az elbeszéléseikből. Lurkó úgy érezte, hogy ezek mások, mint amilyenek a dákok elleni vadászutakon tanulta ismerni az embereket. Megütötte lelkét a „több-ember“ gondolata a mi cserkészletünknek és megsimogatta az emberi jószág megérzése.

— Jó emberek vagytok és jó lehet veletek élni! — mondta csendesen.

A fejük felett felragyogott a hold és ezüstös fényel vonta be az erdőt. Lurkó álmódzva nézett szét az alvó fák birodalmában. Ugy érezte, hogy miközben csendesen bontogatja azokat a szálakat, amelyek a vadonhoz fűzték, egyúttal más, finom kis ezüstsálak kezdenek fonódni közte, és ezek közt a csengő hangú fiúk között, akik eléje jöttek a reá váró új világ hírnökeinek és elhozták neki

mindazt, ami kedves és szép abban a messze, ismeretlen világban.

Éjfél elmúlt már, amikor visszaindultak az erdészházba. Lurkó bal keze most is a Bodri nyakán pihent, de jobbja a Lackó puha kezét fogta át meleg, szerető szorítással. Lackó a másik kezével Boda Péter karjába fonódott. S amikor az erdészház rácsos kapujához értek, Lurkó igazán szívből mondta nekik:

— Szeressétek az én erdőmet és aludjatok jól benne. Ti lesztek a barátaim és a szívem azt mondja, hogy szeretni foglak titeket.

Régen eltűnt már szemük elől az erdei fiú és a nagy kutyája, amikor Péter és Lackó még mindig szótlanul álltak és néztek arrafelé, ahol a sötét lombok összecsapódtak mögötte. Azután átkarolták egymást és bementek a házba.

Lurkó pedig lefeküdt a fűbe a csacsogó patak partján és nyitott szemmel álmódta végig az éjszakát. Reggel fele Kund kijött a házból, odajött hozzá, melléje ült és a kezét megfogva, együtt hallgatott vele.

Igy virradt rájuk a búcsúzás napja.

XIX.

Lurkó elbúcsúzik a csíki erdőtől.

Kacagva nézett be az ablakon a napsugár, amikor Előd úr felrázta mély álomban pihenő két cserkészét.

— Talpra, lusta nép! Vár a csíki erdő!

Félóra mulva útra készen álltak. Amikor Kund hozzájuk csatlakozott, Lackó úgy érezte, hogy e mellett az óriás mellett kis gyerekek valamennyien: Dobay is, a parancsnok úr is. És csodálta a hatalmas test ruganyos, könnyű, nesztelen mozgását. Egészen más világ szólt ennek az embernek minden megmozdulásában: az erdő, a vadon világa.

Megindultak. És Lurkó nem volt sehol.

Megkérdezték Kundot.

— Lurkó elment a Magyaros alá, hogy elbúcsúzzon a Bocstól — felelt a vadász.

Péter és Lackó összenéztek. Mind a kettőnek egy gondolata támadt újra: hogyan fogják megérteni egymást ez-

zel a furcsa fiúval, akinek az erdő a barátja és aki búcsúlátogatásra megy a barna medvéhez? . . . Igazán úgy van, mint Előd úr mondta: amint Lurkó szóba kerül, máris regényes mesék szövődnek körötte. Hogyan fog ez a romantikus fiú beleilleni a nagyváros józan, rideg légkörébe?

Másfél napi útjuk volt a Hallgató-völgyig. Kund szándékosan kerülte a nehezebb helyeket; nem akarta őket nagyon kifárasztani. A két fiú egész úton szinte hozzátapadt a vadászhoz, el nem mozdultak volna mellőle a világért sem. És érdemes volt Kunddal tartaniok. Mennyivel más képen látta az erdőt, hegyet, felhős eget és mindent a vadon embere, mint a kőváros fiai! Csupa élet, szépség, hangtalan küzdelem hullámozott körülöttük! A vadász kitűnően értette, hogyan lehet a fiúk lelkét egy-egy odavetett megjegyzéssel a természet hangulatába bekapcsolni. Szinte sajnálták, amikor meredeken égbenyúló hegyóriáshoz érkezve, Kund a földalatti út bejáratát jelezte.

Megérkeztek a Hallgató-völgybe.

Az a délután, amelyet Lurkó titokzatos tanyáján töltöttek, tele volt képzeletet izgató mesével, vad regényességgel. Míg Kund körülvezette őket és megmutatott, elmesélt sok mindent, Lackó egy kocsira való filmet fényképezett el, Boda Péter pedig teleírta gyorsírásos jegyzetekkel a naplóját. Ennek a naplórésznek később azt a címet adta: „Látogatásom a vad mesék országában“. Lackó fényképeit sorra beleragasztotta és én nem hiszem, hogy még egy ilyen érdekes cserkésznaplót írnak valaha magyar cserkészfiúk.

A két fiú a kastély nagy csarnokában már az igazak álmát aludta, amikor Lurkó megérkezett. Nem is látták őt, csak másnap, amikor reggeli után a továbbinduláshoz szerelték fel a hátizsákokat. Az erdei fiú most a vadászruháját viselte és a vállán ép úgy hátizsák szíja feszült, mint a két sólyomnak. Lackó kezével tapsolva, kiáltott fel:

— Jé, most egészen olyan cserkész vagy te is, mint mi! Így már jobban hasonlítasz hozzánk!

Lurkó mosolygott:

— Azért én mégis csak az erdő fia vagyok. A ruhám a tietek, de a szívem az erdőé. Megindultak.

Előd úr megfigyelte, hogy míg órák múltak órák után és a Hallgató-völgyet záró sziklafalak elmerültek lassan a távolság ködfátyola mögött, Lurkó egyetlen egyszer sem nézett vissza többé. Csak hallgatag volt és elgondolkozó.

— Kemény gyerek — gondolta magában a cserkészparancsnok.

A Hidegforrás völgyéig hatan mentek együtt: a két erdei ember, a három cserkész és Dobay, a mérnök. Itt azonban hirtelen megapadt a kis csoport száma.

Dobay meg sem állt pihenni; sietett tovább, hogy Gyergyószentmiklósról hozza másnapra az autóját. Azon fognak Budapestre menni.

Lurkó még az éjszaka folyamán útra kelt, hogy Kati nénitől búcsút vegyen. Vele majd csak az országúthoz közele, a patak nagy vörös hídjánál fognak találkozni.

Ezt az éjszakai búcsúvételt Lackó észrevétlen végignézte. Nem fogja elfelejteni.

A kis gyerek álma mély, késő reggel veti annak végét. De ma éjszaka, bár nagyon fáradtan feküdt le, egyszerre felriadt Lackó olyan hirtelen, mintha láthatatlan kéz keltette volna és hiába erőlködött, nem tudott újból elaludni. Pedig nincs rosszabb, mint éber szemekkel feküdni a sötétben és hallgatni a többiek egészséges, nyugodt lélekzetvételt! Felkászolódt. Gondolta: kimegy kissé a szabadba, a friss levegőtől talán elálmosodik.

Megállt a kunyhó ajtajában és végignézte a pihenő völgyön. Nyugat felé tiszta volt az ég: a hold állt rajta és a csillagok sápadt fényvel ragyogtak. A kunyhó mögött azonban, kelet felől sűrű, sötét felhők úsztak lassan és mintha valaki sötét függönnyel takarná az eget, reátolódtak egyre jobban a csillagos felére is. A völgy végében ott állt Gábor Mózes kőhalom-sírja; az a hatalmas kereszt a rátűző holdfényben kifehérett a sötét lomb-háttérből.

A sír mellett lehajtott fejű emberalak állt. Lurkó.

Mozdulatlanul állt, amikor Lackó megpillantotta őt; egyik kezét a sír egy kötömbjén nyugtatta, a másik a mellette álló Bodri fején pihent. Múltak a percek s a fiú állt lehajtott fejjel, mint egy kőszobor.

Tíz perc elmúlt.

Negyedóra.

Akkor hirtelen megmozdult Lurkó. Elfordult a sírtól, lehajolt a nagy kutyához, átölelte a nyakát és csendesen mondott neki valamit. Az állat szükölt, panaszkodott és végignyalogatta a fiú arcát. Midőn a gyerek felegyenesedett és megindult délnyugat felé, a kutya pillanatnyi tétozás után a nyomába sietett, de Lurkó parancsoló keze intésére visszakullogott megint a sír mellé s onnan nézte távozó kis gazdáját. És sírt az állat. Hangos szóval, mint ahogyan a megkínzott gyerek nyöszörög és jajgat, úgy nyítt, jajgott fel-felvonítva a gazdátlan maradt nagy kutya. Lackó borzongva hallgatta ezeket a hangokat és nagyon megfájdult a szíve tőle.

Amikor Lurkó alakját elnyelte az erdő és a sötétség, a sír mögül sötét árnyék emelkedett fel: Kund, a vadász. Odament a kutya mellé, megsimogatta a fejét és leült a sírra. És mind a ketten arrafelé merengtek, amerre az erdő fia elment.

Másnap reggel az erdő fölött borzalmas orkán tombolt. Kund azt mondta, hogy ez a legvadabb vihar, amelyet a csiki hegyekben megért. Az égen foszlányokká tépett felhőtömegeket hajtott ide-oda a szél; az erdő fái nyögtek, csikorogtak, nagyokat reccsenetek a letörő ágak és hol itt, hol ott zuhant végig mennydörgő lármaival a földön egy-

MARTON L.
1932.

... és hosszú csókban búcsúzott tőle . . .

egy kidőlt faóriás, kisebb fák seregét temetve maga alá. Életveszélyes, nehéz út után estefelé érkeztek ki az országútra, a vörös híd mellé, ahol Dobay autója várt reájuk. Fölöttük villám-villám után csattogott és ha elvillant egy-egy Isten ostroma, akkor éjszakai, nehéz sötétség ült a vidéken. A csíki hegység fenséges búcsúja volt ez a vadonfiától . . .

Lurkó megjött. Beszálltak és az autó gyors futással indult neki az országútnak. A nehéz felhők szinte az út fölött ködlöttek s a mérnök meggyújtotta a nagy reflektort. A lámpa fénye nehezen küzködött a vihar sötétségével.

Mégegyszer megálltak. Kund kiugrott a kocsiból és Lurkót kézenfogva, felsiettek baloldalt az út menti dombra. Villám fénye mutatta Előd úrnak, hogy temető van ott; közepén régi családi kriptá.

Az erdei fiú utolsó imáját édesanyja sírjánál nem látta más, mint leghűbb barátja, a vadász. És ott a sír mellett történt az ő búcsúvételük is. Lurkó mind a két kezével átkarolta Kund nyakát és hosszú, hosszú csókban búcsúzott attól, aki mestere, apja, barátja, mindene volt. A férfi szívére ölelve tartotta a fiút, mintha nem is akarná elengedni soha.

— Isten veled, kis pajtás!

Aztán megragadta a gyerek jobb kezét és lehajolva, megcsókolta azt:

— Kis uram, visszavárlak!

Lementek a kocsinhoz.

Minden készen volt már. Lurkó Dobay mellé került a volánhoz, a többiek a lezárt kocsi belsejében helyezkedtek el. Kund mégegyszer odahajolt a kocsinhoz, hogy utolsó Istenhozzádot mondjon. A vihar tombolása elérte tetőpontját.

Ebben a pillanatban az utat szegélyező jobboldali sűrűségből hatalmas árnyék vált ki és óriási ugrással a kocsi hágsóján termett. Bodri nem tudott elszakadni a gazdájától. Utána jött a viharban.

Lurkó meglátta a kutyát. Odanyújtotta a kezét és a szeme Előd úr tekintetét kereste. Nem szólt, de a parancsnok látta a megindító kérést szemében:

— Vigyük el a kutyát! — mondta. — Pesten hű kísérőd lehet, kis fiam.

Bodri kis gazdája intésére beugrott a kocsiba és Lackó lábaihoz kuporodott.

Az ajtó becsapódott. Dobay lenyomta a gázpedált.

A kocsi megiramodott. És Kund egyedül maradt az útszélén. Körülötte tombolt a hegyek haragja. És amint a sötétség elnyelte a reflektor fényét, a vadász a szeméhez nyúlt és meleg könnycseppet morzsolt szét az öklével.

Most sírt másodszor életében.

Igy búcsúzott el az erdő fia a csíki vadontól.

Uj barátaitól körülveve, hű kutyájától kísérve, legigazibb barátjától meleg könnyekkel megsíratva, így indult meg Lurkó az emberek köösvényén új élet felé . . .

Befejezés.

A mesemondó itt leteszi a tollat.

Elmondtam nektek az erdei fiú történetét úgy, ahogyan nekem tudnom adatott. Nem tettem hozzá semmit, de sokat, nagyon sokat elhagytam belőle. Talán egyszer majd újra megsimogatják a szívemet a magyar mesemondás kis koboldjai és akkor írok még Lurkó erdei életéről: arról a hét évről, amelyet most egyszerűen átugrottam. Csodálatos hét esztendőjéről a leégett kastély kis fiának, akit megmentett és felnevelt az erdő . . .

És egyszer talán mesélni fogok arról is, mi várt Lurkóra a köösvény végén, amelyen Dobay száguldó autóján indult el Előd úrral és két új barátjával: Lackóval és Boda Péterrel . . . Nagyon csodálatos történet lesz az is; az erdei fiú cserkészlete a magyar fővárosban. Amikor lélekben keresztényé és cserkészé lett az erdő kis vadembere . . .

Hiszen erről egyet-mást ti is tudtok már.

Emlékeztek arra a csodálatos esztendőre, amikor egy addig ismeretlen magyar fiú szereplése nyomán sorban dőltek meg az addigi ifjúsági világrekordok az atlétika majdnem minden ágában és az új rekord sokszor túlhaladta a nagyok sok-sok éve ostromolt rekordjait is? Gondoljátok, hogy ha Előd úr Lurkót egy fél éven át komoly tréningbe állította, az erdő fiának egy ilyen rekord-sorozat nagy erőfeszítésébe került volna? . . .

Olvastátok a Psychofootballistákat? Emlékeztek a sólyom-csapat tartalékkapusára, aki Előd urat Gombás Danival felváltva helyettesítette és a kapuját mindig megőrizte göltalanul? Gondoljátok, hogy világverő útkapuban, vagy pedig a római olimpiászon állíthatott volna jobb kapust a sólymok kapujába Előd úr, mint a vadon nevelte acélizmú gyereket?

Érzem, hogy nagyon sok mesélni valóm lesz még Lurkóról, az ő további életéről egészen addig, míg Lurkó, a férfi, megjelent a budai palotában, hogy virágkoszorút fűzzön Iluska fejére és a templom előtt várakozó saját konstrukciójú repülőgépen vigye őt Erdélybe, az újjáépített oltparti kastélyba, ahol az erdő fiát és a visszahozott vadvirágot a kastély őrmán lengő magyar zászló üdvözölte s a kastély terraszánál Kund, a vadász várt reájuk.

Nó, majd egyszer, ha a magyar mesék kis koboldjai megsimogatják a szívemet és reám küldik a meselátó álmot, tovább mesélem talán az erdei fiú történetét.

Addig, mesét váró magyar fiúk, békesség veletek!

A jövő számunkban kezdjük *Fábián Gyula* derűs, nagyszerű regényét: „**A vadászkastély titkát.**” Minden cserkész olvassa

Sík Sándor „**Advent**” c. nagyhatású szavalókórusának előadása márc 8-án 1/211 órakor lesz a Városi Színházban. Cserkészek! Ott legyetek!

◆◆ KÜLÜGYI HIREK ◆◆

A hagyományos Commissioners Dinner (Főtitkárok vacsorája) fényes külsőségek közt zajlott le január 30-án a londoni Russel Hotelban. A világkörüli úton levő B. P. helyett a díshelyen ezúttal Lord Hampton ült. A diplomáciai testület és egyházi méltóságok szintén képviselve voltak a fényesen sikerült banketten, melyen a Magyar Cserkészszövetség nevében dr. Váli Ferenc külügyi titkár vett részt.

Nizzában nemzetközi cserkészotthon nyílt meg Foyer International Scout néven február 22-én ünnepélyes külsőségek közt, a connaughti herceg és francia departementális hatóságok jelenlétében. Az otthon az Éclaireurs de France szövetség kezelése alatt áll. — Kis cserkészmúzeuma van, melynek egyik üveg-szekrénye a magyar cserkészszövetség kiállítandó tárgyai számára van fenntartva. A megnyitó ünnepélyre még vissza fogunk térni.

Levelezési akciónk új adminisztrációja nemrég lépett életbe. Ennek alapján csapatok szerinti kimutatás készül a külföldi levelezésben való tevékenységről. Annyit máris megállapítottunk, hogy nyilvántartott 590 levelező közt a vidék behozhatatlanul vezet Budapest előtt, úgy minőségileg, mint mennyiségileg. Az azonban teljességgel érthetetlen, hogy azokból a budapesti cserkészcsapatokból, melyekről feltehető volna, hogy cserkészmozgalmunk intelligenciáját képviselik, adataink szerint alig egy-két fű foglalkozik külföldi levelezéssel.

Dr. Sven Knudsen, a magyar cserkészek régi barátja a kopenhágai Jamboreeról, a „My friend abroad” levelezési mozgalom szervezője, e nyáron is nagyobb reprezentatív amerikai diáktársaságot hoz át Európába. A magyar cserkészszövetség meghívására, ezúttal először, Magyarországot is útba fogják ejteni.

A svéd cserkészszövetség nemzeti nagytábort rendez Kullacamp néven Helsingborgtól északra, a svéd tengerparton július 10—21-e közt, melyre a magyar cserkészek is hivatalosak. Idegen nemzetek legfeljebb 30 főnyi csapattal vehetnek részt. A magyar cserkészszövetség illetékes tényezői most döntenek részvételünk tárgyában.

HÁZIIPARI-PÁLYÁZAT.

Beküldési határidő 1931 április 1.

Küldjétek be: a cserkész ünnepélyeken, kiállításokon, vásárokon szerepelt, az otthonban és otthon használt

saját magatok által készített tárgyak

— Játékok, dísz-, ajándék-, emlék-tárgyak, otthonbútorok háztartási cikkek, stb.

felsorolását,

leírását,

fényképét,

rajzát,

készítési módját,

készítői nevét (foglalkozás, kor),

melyeket sikerült eladni (mennyiért?),

milyen alkalommal szerepeltek,

készítésének gyakorlati haszna mi volt,

melyek voltak a legkelendőbbek,

hány példányban készültek.

Bármilyen kicsinység is, legalább a felsorolásukat küldjétek be, még akkor is, ha csak saját hasznatokra készült is az. A pályázatokat a parancsnokság látamozza!

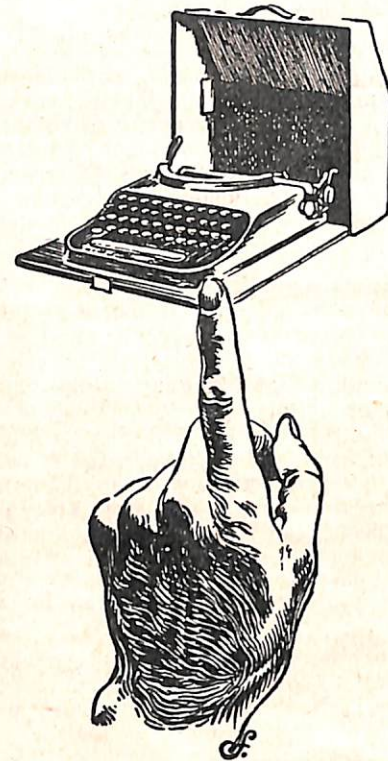
A három legötletesebb és leghasznosabb tárgy készítői a Magyar Cserkész február 15-i számában ismertetett szerszámokat kapják emlékül.

Az ügyesebb leírásokat, fényképeket, rajzokat, felsorolásokat közöljük!

Minden tárggyal lehet pályázni, amelyik 1931. március 31-ig elkészül.

Országos Vezetőtiszti Testület
Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.
Cserkészház.

REMINGTON PORTABLE IRÓGÉP

Ez az Ön
leghűségesebb
munkatársa

irodában, otthon és utazás közben.

Díjtalan bemutatás országszerte.

18 HAVI

részletre is szállítunk

Remington Irógép

Részvénytársaság.

Budapest, VI. Andrásy-út 12.

Telefon: 212-84, 212-85, 218-09.

◆◆ APRÓ HÍREK ◆◆

Az országos nagy cserkészjáték aranyásói verik ám a cöveket, hogy csak úgy csattog. Általános örömet keltett a Cserkészboltnak a február 15-i Magyar Cserkész hátlapján közölt ötletes kiírása, mely valóban minden cserkészképeséget mérlegre vet és mégis a legtávolabbi vidék legkisebb cserkészének is egyenlő lehetőségeket nyújt arra, hogy megmutassa, mekkora legény a gáton. Március 7-én méri le a sheriff a bevert cölöpöket, addig naponta vastag paksamétákban hozza a posta a hírt az elért milliméterekről. Itt közöljük a Nagy játék febr. 22-i állását:

I. Szabó János	319. sz.	csapat tagja
II. Horváth Róbert	42. sz.	„ „
III. Ochrnyár Ferenc	22. sz.	„ „
IV. Szabó Attila	929. sz.	„ „
V. Ritzmann Jenő	301. sz.	„ „
VI. Barkó Sándor	920. sz.	„ „
VII. Császár Lajos	42. sz.	„ „
VIII. Vass Sándor	556. sz.	„ „
IX. ifj. Légár Béla	37. sz.	„ „
X. Poklossy János	16. sz.	„ „
XI. Kerekes András	809. sz.	„ „
XII. Ács Béla	3. sz.	„ „
XIII. Molnár József	171. sz.	„ „
XIV. Hevessy Imre	275. sz.	„ „
XV. Stósz Konrád	668. sz.	„ „

XVI. Bohn Antal	552. sz. csapat tagja
XVII. Pösze Lajos	175. sz. „ „
XVIII. Fáy Imre	575. sz. „ „
XIX. Saláta Kálmán	2. sz. „ „
XX. Magics Elemér	88. sz. „ „
XXI. Dezső Loránt	216. sz. „ „
XXII. Mayer József	Cegléd

Magyarország „legdrágább“ fája. Gróf Sigray Antal ivánci birtokán egy 7 m átmérőjű óriási fekete nyárfa áll közvetlenül a Rába partján. A folyó mosta a partot és kidöntéssel fenyegette a fát. Hogy ezt elkerülje, a tulajdonos a partot több mint 100 m hosszú darabon megerősítette. Háromszáz szekér ág, 400 szekér kavics és 1500 P készpénz kellett a munkához és így a fa kétségtelenül megérdemli a „Magyarország legdrágább fája“ elnevezést.

Uj cserkész-üzlet! A modern kereskedelmi szellem örvendetesen hódít cserkészeink között. Örömmel vettük a hírt, hogy dr. Ruzsiek Károly cserkésztestvérünk, aki Egerben a Koháry-csapatnak volt hosszú ideig őrvezetője, sőt jelenleg is az öreg-cserkészek Lapjának, a Fiatal Magyarság-nak munkatársa, társas viszonyban üzletet nyitott. Társával együtt a Weiss Manfréd gyár kőbányai fiókját vezetik s a közismert kitűnő gyártmányú „Csepel“ kerékpárokat, motorkerékpárokat és varrógépeket tartják raktáron. Cserkészek, tartsunk össze! Támogassuk cserkésztestvérünket! Kerékpár-, motor- és varrógép-szükségletünket ott szerezzük be! Levelezőlap megkeresésre a főlerakat kiküldi képviselőjét. Csapatoknak készséggel szolgál jutányos költségvetéssel. Postai megrendeléseket pontosan teljesít. Cím: „Csepel“ kerékpárak és varrógépek főlerakata, Budapest, X., Martinovics-tér 4. a).

Itt közöljük azt is, hogy dr. Ruzsiek testvérünk elsősorban cserkészeket óhajt akvizitőrként alkalmazni s így szép kereseti forráshoz juttatni. Jelentkezések írásban, vagy személyesen (reggel 8—9 között) Martinovics-tér 4 a) alatt.

A m. kir. Iparoktatási Főigazgatóság továbbképző tanfolyamainak vezetősége az alábbi tanfolyamokat hirdeti:

Férfiszabóipari szakrajz tanfolyam nyílik meg március hó 2-án a M. kir. áll. felső ipariskolában. A 6 hétig tartó tanfolyam tandíja 26 pengő. Tanítás hétköznap este 1/27—9-ig.

Cipészipari szakrajz tanfolyam nyílik meg március hó 18-án a M. kir. áll. felső ipariskolában. A 7 hétig tartó tanfolyam tandíja 30 pengő. Tanítás hétköznap este 1/27—9-ig.

Nőiszabóipari szakrajz tanfolyam mesterek és segédek részére. A tanfolyam — amennyiben kellő számú résztvevő jelentkezik — 1931. március hó 2-án este 1/27 órakor nyílik meg a VIII., Népszínház-u. 8. sz. a. M. kir. áll. felső ipariskolában. A tanfolyam 6 hétig tart. Tanítás minden hétköznap este 1/27—9 óráig. A tandíj 35 pengő, mely összeg a beiratkozás alkalmával lefizetendő. Bizonyítvány díja a tanfolyam végén 1 P 68 fil. Beiratkozáskor a mesterség igazolandó. Beiratkozni a M. kir. áll. felső ipariskola irodájában (VIII., Népszínház-u. 8. I. em. 25.) minden hétköznap d. e. 10—12-ig lehet.

Mivel a tanfolyamok csak kellő számú résztvevő jelentkezése esetén nyílnak meg, vidékiek a tandíj és 10 fillér kézbesítő díj előzetes beküldésével is felvétetnek; ennek megtörténte után csak akkor jelenjenek meg, ha a tanfolyam megkezdéséről külön értesítést kapnak.

Európa legkiválóbb ping-pongozói: magyarok. A február hó folyamán Budapesten megtartott ping-pong versenyek alkalmával a magyarok az összes számban legyőzték külföldi ellenfeleiket s így az 1931. évre az összes ping-pong Európa-bajnoki címet magyarok szerezték meg.

Uj sebességi világrekord sível. A St. Moritzi versenypályákon az elmúlt héten tartott küzdelmekben a svájci Shiogna 106 km óra átlag-sebességgel világrekordot ért el, de versenyen kívül többször futott 110 km-en felül is. A versenyzők 60 méternyi távolságon futhattak neki a 370-nyi lejtésű, 150 m hosszú versenypályának, melyet két oldalt — mint az ugróáncoknál — magas hófalak öveztek. A hőmérséklet —5° volt. Az elért időket elektromos órákkal mérték. A versenyzők sokat szenvedtek a levegőnek a rettenetes sebesség következtében fellépő ellenállása miatt.

A siker titka. Az öreg Ford Henriket, a farmer-gyerekből lett dúsgazdag, emberséges autógyárost megkérdezték, mi a siker titka.

— Nincs siker tartós erőfeszítés, állandó szellemi és testi munka nélkül. A siker titka a hit, a bizalom és a bátorság. Ha Olyasmi ez, mint a táv-futás. Ki kell tartani mindvégig. És tudni kell! Ismerni kell szakmánknak minden csínját-bínját. Ismerni kell a legújabb vívmányokat és módszereket is.

A siker titka végül a feltétlen becsületesség. Munkában és üzletben egyaránt. Állítom, hogy két egyforma tehetségű, tu-

dású versenyző közül az ér hamarabb célhoz, amelyik becsületesebb.

Súlyos beszéd. Igaz beszéd. Gondolkozzunk rajta!

A vakok műhelyében elsőrangú kefeárú kapható. Szeretettel ajánljuk cserkészeinknek, hogy ilyen irányú szükségleteiket szerezzék be ezeknél a szerencsétlen emberfársainknál s ajánlják a vakok műhelyét szüleik figyelmébe is. A vakok műhelye VII., Hermina-út 7. sz. alatt van.

Aki nem vehet részt a Cserkészházban rendezett *eszperantó* nyelvtanfolyamon, tíz-tizenöt lecke alatt könyvből is megtanulhatja a nyelvet. (Kisebb tankönyvet P 1.—, részletesebb tankönyvet P 2.20 beküldése ellenében küldünk.)

Ki volt a világ leghíresebb céllövője? Carvel, ki arról volt nevezetes, hogy egészen új célzási rendszert honosított meg. Elgondolása az volt, hogy aki egyforma súlyú tárgyat nagyon sokszor vet egy cél felé, végül is annyira begyakorolja, hogy azzal a célt mindig eltalálja. Ezért rengeteget lőtt olyan puskából és pisztolyból, melynek nem volt irányzéka. Lövési módszerét érzés szerinti lövésnek keresztelte el. Szencziós eredményeket ért el gyorsan mozgó és igen apró tárgyak eltalálása terén. Így például feldobott pénzdarabokat golyóval eltalált. Természetesen nem kellett vállhoz emelnie a puskát, hanem derékből tudott löni. Utánzóit rengeteg történet ellövése után sem tudták utólni s ezért ma mégis csak a célzásszerinti lövést használja mindenki. Egyedüli kivétel a texasi önvédelmi pisztolylovás, mely nagyjából Carvel rendszerén nyugszik.

Egy híres céllövő halála vigyázatlanság következtében. — Minden különös magyarázat nélkül közlünk egy cikket az „Uj Nemzedék“-ből s a tanulás levonását olvasóinkra bizzuk.

„A rendőrség ma délelőtt helyszíni szemlét tartott a Marcibányi-téren lévő *Budai Polgári Lövészegylet* lövőállásaiban. Tegnap délután ugyanis ebben a lövődében halálos szerencsétlenség történt. *Pintschoff László* papirnagykereskedőt, aki célbalőtt, a gyakorlatozás után a lövőállásban holtan találták. Mellette hevert kétlövétű puskája, amelyből mind a két golyó hiányzott. A mentőorvos megállapította, hogy a két golyó *Pintschoff mellébe fúródott és azonnal megölte.*

A szerencsétlenség ügyében a rendőrség megindította a nyomozást annak tisztázására, hogy véletlenről, vagy pedig öngyilkosságról van-e szó. Kikérdezték *Pintschoff* hozzátartozóit és ismerőseit, akik kijelentették, hogy feltevésük szerint szó sem lehet öngyilkosságról. Elmondották, hogy *mániákus szerelmese volt a fegyvernek és a vadászatnak.* Allandóan puskákkal, revolverekkel játszott. Számtalanszor történtek vele eddig szerencsés kimenetelű balesetek. *Többször elsült már a revolver a zsebében, társaságban, a lakásán.* Valószínűnek tartják, hogy most is baleset történt.

Kedvezményes szappan-akció! Egy magyar gyárral történt megállapodás folytán abban a helyzetben vagyunk, hogy kedvezményes áron bocsáthatjuk az általuk gyártott szappanokat igazolt cserkészeink rendelkezésére. — A szappanok megtekinthetők és beszerezhetők a Gazdasági Hivatalban (V., Nagy Sándor-u. 6.). Különböző mosdó- és gyógyszappanok mindenféle nagyságban, legjobb minőségben és árban kaphatók és kedvező áraik jóval kisebbek az üzleti áraknál, miért is ajánljuk mindenkinek.

A tavaszi szövetakció. A csapatok kérésére újból megrendeztük az eddig oly jól bevált szövetakciót, mely gyönyörű szép tavaszi mintákban, az előző akció áránál lényegesen olcsóbban, március 1-én indul meg. Jelenleg kerül kiküldésre a tájékoztató körlevél, valamint a mintafüzetek is. Rendeléseket az előzőhöz hasonló módon a Gazdasági Hivatalhoz (V., Nagy Sándor-u. 6.) kell továbbítani.

Jelkulcs. Még mindenkinek élénk emlékezetében élnek azok az ügyes összeállítású Térkép Jelkulcsok, melyeket szívós kartonpapírra nyomtatva, tavaly tavasszal ingyen küldött szét a Cserkészbolt valamennyi őrvezető számára. Az idén még a tavalyinál is értékesebb meglepetést készít elő a Cserkészbolt. Az idei új Jelkulcs minden cserkész számára szinte mindennapos szükségletet jelent, sajnos, azonban pompás kivitelénél fogva előállítási ára lényegesen magasabb a tavalyinál. A Cserkészbolt mégis hajlandó ezt a jelkulcsot olyan példányszámban rendelkezésre bocsátani, hogy minden cserkésznek jusson belőle, de a magas előállítási költségek miatt ez csak akkor lehetséges, ha meg tudja szervezni a szétosztást oly módon, hogy egyetlen csapathoz se kerüljön fölösleges példány. Emiatt a Cserkészbolt igazgatósága a következő formát választotta:

Minden cserkészcsapatnak annyi példányban küldi meg ingyen az idei Jelkulcsot, ahány igazolt cserkészét f. évi március 15-ig a külön körlevélben rendelkezésre bocsátott íveken pontosan bejelenti. Az ívek a következő címre küldendők: Cserkészbolt, V., Nagy Sándor-u. 6., Cserkészház.

I. KERÜLET.

A 13. sz. Ezerester cs.-cs. cserkészei február 28-án este nagyszerűen sikerült cserkész-előadást tartottak. Színrekerült a „Cserkész-élet” című színdarab („13 jelenet a mi életünk-ből” alcímmel).

A 32. sz. Levente-cserkészek farkaskölyök falkája tetemesen felszaporodott, amennyiben Kelenföldre is kiterjeszkedett. — Az öregraj együtt dolgozott a 16-osok öregeivel. — A csapatban nagy örömet kellett az, hogy parancsnokukat, Kun Attilát, aki már 11 éve fáradhatatlan vezetője a „Leventék”-nek, most az I. kerület társelnökévé választották.

A 342. sz. Damjanich-csapat február 15-én avatással egybekötött ünnepélyt rendezett, melyen a „Tuske doktor” című vígjáték, torna-gyakorlatok és táborúzi jelenetek szerepeltek a műsoron.

A 314. sz. Czuczor Gergely cs.-csapat február 14., 15. és 22-én színelőadással egybekötött cserkészünnepélyt rendezett.

A Kerületi Híradó februári száma Gacs János ü. v. elnök buzdító szavait közli a kerület vezetőihez és cserkészeihez, utána pedig a cserkészszülői értekezletek megszívlelésre méltó gondolatát veti fel és tárgyalja igen érdekesen.

A 38. sz. Honvéd cs.-cs. február 8-án tartott csapatünnepélyén vitéz Faragó Ede orsz. vezető-tiszt vette ki a kisigéretet a csapat 23 apród-jától.

A 132. sz. Csilléry öregraj február hó 22-én az „Iglói diákok” című zenés vígjátékot adta elő.

II. KERÜLET.

A 248. sz. csapat február 1-én tea-estét rendezett az otthonában.

A 756-osoknak ugyancsak február 1-én volt a farsangi tea-estje.

A 755-ös „Somsály” cserkészek február 15-én tartották nagytábori beszámoló ünnepségüket.

V. KERÜLET.

A szegedi csapatok idei örsvezetői tanfolyamuk harmadik összejövetelét február 8-án tartották meg nagy érdeklődés mellett. A műsort igen értékes előadások gazdagították: dr. Sik Sándor társelnök a magyar örsvezető feladatairól, dr. Major Dezső országos ügyvezető főtitkár pedig az örsvezetői szeretetről és felelősségről tartott előadást.

A tanfolyamon 64-en vettek részt a szegedi csapatok örsvezetői és tisztjei közül. — Az elméleti versenyben, mely a tanfolyammal kapcsolatos, első lett az 555. sz. Csajághy csapat, 2-ik a 183. sz. Kinizsi, 3-ik az 552. sz. Petneházy cserkészcsoport. A pályatétel címe: „Az örsvezető feladatai”.

550. Baross, Szeged február hó 15-én tartotta idej farsangi ünnepélyét, mely anyagiakban és erkölcsiekben is igen jól sikerült. Az előadás magas látogatásával megtisztelte mélt. Glattfelder Gyula megyéspüspök úr is. A műsort a cserkészélet vidám jelenetei: ének, zene, ügyességek tették változatossá, mégis a legkiemelkedőbb volt a saját találmányú hangosfilm.

Február 16-án tartották öregcserkészeink hagyományos táncvizsgabáljukat, melyen magyar ruhás leányokkal bemutatták, óriási sikert aratva egy régi székely lakodalmi tánc egy részét, a lakodalmi diszpalotást.

A szegedi áll. Baross Gábor reáliskola 552. sz. Petneházy Dávid cserkészcsoportja február hó 22-én tartotta nagyszerű ünnepélyét az iskola tornacsarnokában. A befolyó tiszta jövődelmet szegénysorsú cserkészeink táborozási alapjához csatoltuk.

Csapatunk testületileg vonult ki 19-én délután iskolánk egy II. osztályos tanulója, Raab Károly temetésére, ahol egy cserkész társaság tartott búcsú-beszédet.

Az 563. sz. Damjanich cs.-cs február 14-én farsangi estét rendezett, melyen sikerrel

mutatták be többek között az „Egyszer egy királyfi mit gondolt magában” című népdalt. Az énekes, árnyképes előadásban kívül több jelenet, monolog, tréfa szerepelt a műsoron.

A csongrádi 577. sz. Mátyás király cserkészcsoport, február 15-én jól sikerült mókás, farsangi délutánt rendezett. Egy vidám táborúzi pergett le a nézők szeme előtt, amelynek műsorszámjai: énekek, szavalat, egyfelvonásosok és árnyképek voltak.

Január elején nyílt meg a csapat Eszperantó-tanfolyama. Vezetője a parancsnok úr. A tanfolyamot tizen kezdték s ma már 17-en hallgatják.

Február 1-én az V. kerületi vizsgáló bizottság előtt a csapatból ketten tettek tiszti, illetve s.-tiszti vizsgát.

VIII. KERÜLET.

A kalocsai 854-es csapat február 8-án színelőadást tartott, amelyen nagy sikerrel adták elő Bartok Egyed ciszt. rendi tanár cserkészparancsnok „Arany nap” című 3 felvonásos színművét. A kerület Fecske István parancsnok képviselte. Műsor tea-estélyt rendezett a 853-as kecskeméti tanonccsapat öregraja február 2-án. Nagy sikert aratott az egyre növekedő fúvószenekar.

Órsi akadályversenyt tartott a kecskeméti 118-as Turán cs.-csapat, amelyen a különböző akadályok közt cipőnyomoknak gipszbe öntése is szerepelt.

A 110-es csapat apródjai ígéretet tettek, a megjelent szülők és a csapatnak barátai előtt február 8-án.

A kecskeméti kereskedelmi iskola 97. sz. csapat vonósége február 8-án mutatkozott be a nagyközönségnek.

Csapatavatási ünnepély volt február 2-án, a kalocsai Jézus-társasági érseki gimnázium dísztermében. A 874. sz. Szent László cs.-cs. első 21 tagját avatta fel dr. Sztrilich Pál orsz. vezető-t. A kerület képviselőiben dr. Pintér László cserkészparancsnok volt jelen. Az ünnepély kiemelkedő része P. Csávossy Elemér S. J. ünnepi beszéde. — Az ünnepély után a szabadban tartott díszfelvonulást a három kalocsai csapat a kiküldött cserkészvezetők előtt.

IX. KERÜLET.

A debreceni 954. sz. Török Bálint cs.-cs. február 1-én jól sikerült háziünnepélyt tartott. Az ünnepélyen a Városi Dalárda két számmal szerepelt. Dr. Gulyás István ipariskolai igazgató, a szervezőbizottság elnöke a tíz cserkész törvény társadalmi jelentőségéről mondott nagyhathatú beszédet. Február 15-én a csapat ünnepélyén az Iparos Dalárda is szerepelt és Bessenyei Gyula a tanonccserkészet fontosságáról beszélt.

X. KERÜLET.

A gödöllői 943. sz. Ráday Pál cs.-cs. február 15-én tartotta műsoros estjét, amelyen Kálmán bácsi, a M. Cs. főszerkesztője mondta az ünnepi beszédet.

A nagymarosi 950. sz. Szent Gellért püspök cs.-cs. február 7-én és 8-án ünnepélyt rendezett, melyen eredményekben és eseményekben gazdag másfél évi munkájáról számoltak be, amellyel érdekes műsorszámok és egy színdarab is szerepelt a műsoron.

A rákospalotai 198. sz. „Pál” cserkészek február 15-én műsoros cserkész-estét rendeztek, melynek 14 műsorszámából kíméljük „A hadifogoly” című színjátékot és „A költő és pisztoly” című tréfát.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PAL,
a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Milyen mutatványokat lehet a hindu krinólinnal (zsákárral) csinálni? (Kérdezi Léhmann László, Kalocsa.)

A zsákár leírását a Magyar Cserkészből a „Mi újság a hegyen” rovatban leírta Hegymászó röviden összefoglalva. A következők a legfontosabb figurák:

Forgatás a test előtt, felemelés függőleges forgatásban, átmenetel fejeletti forgatásban, dugóhúzó fej fölött feldobás és elkapás, átadás, elindítás, a fej felett. Vívás függőleges forgatásnál, forgatás egy kézzel, forgatás a hát mögött, forgatás megfordulással, megindítás forgással, fej feletti átmenet, átdobás szemközt

levőnek, feldobás hátulról, elkapás előlről, ketfős átdobás.

Honnan szerezhettek madáretetőt és madár-cledelt?

A Cserkészpark madáretetőit és odúit az Első Magyar Fészekodugár szállítja. Címe: Baranyakársz. A Magyar kir. Madártani Intézet felügyelete alatt áll. Ablak madáretető ára 2.50 P. Madárelédnek legalkalmasabb az ú. n. madárkalács, mely a madarak által annyira kedvelt magoknak és fagyúnak keveréke. Kg-ja 1.20 P. Igen kiadós.

Miért kell a levélborítékra a bélyeget annak jobb felső sarkára ragasztani?

A postának rengeteg időt takarít meg, ha nem kell lebélyegzésnél a levelet megforgatni. A bélyeg különben is nem a boríték lezárására szolgál, azért van a boríték ragasztóval ellátva. Külföldön helytelen használatért ugyanúgy megbüntetik a címzettet, mintha nem tett volna a borítékra egyáltalán bélyeget. A cserkészeknek jó példával kell előljárni.

Melyik a legegyszerűbb kristálydetektoros készülék?

A tavalyi husvétii örsvezetői táborban Belle Dezső bá, a 10. P. A. R. csapat tisztje mutatta be forgószínpadon a legegyszerűbbet. Az egész néhány fillérbe kerül. Kérd el valakitől örsvezető tábortól jegyzetét.

Miképpen ragaszthatunk össze porcellán-tárgyat?

Porcellántárgyak ragasztása rendszeren vízűveg-gel történik, mely készen kapható. Készítés módja: Olvasszunk össze finom kovaporrt szódával, vagy hamuzsírral: az így kapott anyag a kihülés után a „vízüveg”, földesszínű, üveghez hasonló, melegvízben oldódik. Az öszeragasztandó porcellándarabokat kissé megmelegítjük, aztán bevonjuk vízűveggel és jól összeszorítva néhány napig állani hagyjuk. A ragasztás alig látszik.

Mit jelent és hogyan kell kimondani ezt a szót, hogy buffet?

Buffet (ejtsd büfé) pohárszék, francia szó és így nevezik a „szolgáló ki magad” alapján megszervezett táplálkozást estélyek, házbálók alkalmával. Ujabbán a nagyobb városokban felállított automata étkezéket is így nevezik.

Honnan tudhatom meg a favágásnál betartandó óvatossági rendszabályokat?

A legfontosabb, hogy értsétek a módját. Kell azon kívül megfelelő nyugalom, mért kapkodás okozza a legtöbb bajt. Rendszabályokat találás „Táborozási Könyv” 125. oldalán.

Tehetünk-e valamit, ha az utcán bántalmaznak az állatokat?

Igen. Próbáld előbb udvariasan figyelmeztetni az illetőt. Ha nem használ, hívjunk rendőrt. Az állatok bántalmazását és túlterhelését belügyminiszteri rendelet tiltja.

Honnan lehetne egy Lloyd regisztert és egy nemzetközi jelzési utasítást szerezni? (Kérdezi b. a. Budapest.)

Lloyd Register az a nyilvántartás, amelyben a Lloydnál nyilvántartott hajók neve és egyéb adatai foglaltatnak. Nem hiszem, hogy erre volna szükség, nagyon drága könyv, mintegy 4 angol font az ára. (Kb. 112 P.)

Nemzetközi jelzéseket tartalmazó könyvet több országban adnak ki. A magyar hivatalokban levő példány még a monarchia idejéből való trieszti kiadás, azonban ott nem jelenik meg. E helyett ajánljuk: J. D. Potter, 145 Minories London E. 1. alatti könyvkereskedőt, akitől meg lehet rendelni az „International Code of Signals” példányát, vagy valami olcsóbb jelzéstant, amely részre megfelel.

Kaphat-e külföldre utazó cserkészek kedvezményes jegyet? (Kérdezi T. L. Kalocsa.)

Egyedül utazó cserkés az legritkább esetben kaphat kedvezményt. Éz érthető, mert a cserkészetnek kerete az örs, az pedig 6—8 fiúból áll. A magyar vasutaknál is legalább 6 fiúnak kell együtt utaznia, hogy a szokásos kedvezményt megkapja. Ird meg alkalmilag, hogy melyik országba óhajtasz utazni, talán segíthetünk.

Sem a „Cserkészkönyvben”, sem pedig a „Jeladásban” nem találmam a „díszjel” és „imá-hoz” kürtjeleket? Nagyon szeretném ezeket ismer-ni?

Az említett két kürtjel takarékosági okokból nem került be az említett könyvekbe, mert a díszjel és „imá-hoz” meglehetősen hosszú. Ugyanezért nem köztöltük le annak idején a takarodót sem. Azonfelül az „állj”, „indulj”, „sorakozó” stb. fontosabb, mint ezek. Dallamukat bizonyára megszerezheted, mert azonosak a régi monarchia kürtjeleivel. A régi takarodót

Megjelent a Budai hegyek ^{1:37.500} térképének különleges cserkészkiadása (rövidebb, hosszabb táborozási helyek, tűzgyújtásra, ünnepélyek rendezésére stb.-re alkalmas helyek megjelölésével), egyben a legjobb hétszínnyomatú kiránduló-turistatérkép. A Cserkészboltban 2* — pengő helyett cserkészek részére 1.50 pengős kedvezményes árban kapható.

CSERKÉSZBOLT a CSERKÉSZHÁZBAN, V., Nagy Sándor-u. 6. Telefon: Automata 112—33*, 112—34

**Kérje most megjelent 5. számú
ÁRJEGYZÉKÜNKET!
BUDAPESTI BÉLYEGTÖZSDE
BUDAPEST, IV., KOSSUTH LAJOS-U. 7.**

azért nem szabad cserkészeknek használni, mert az a katonaságnál nappal fújva riadót jelent s nem egy félreértésnek volt okozója.

Mikor dől el a „Mi érdekel?” rovat tízpen-gös pályázata?

A háromszor tízpengős pályázat a negyedév elteltével, azaz március 31-én zárul. Az eredményt, a legközelebbi kérdés, a legnehezebb és legügyesebb kérdés-válasz beküldőjének nevével az április 15-i számban közöljük.

Miért kívánja a Cserkészszövetség, hogy bejelentésük, ha külföldiekkel levelezünk?

A bejelentés szükséges: 1. Azért, hogy a Cserkészszövetségnek tiszta képe legyen milyen terjedelemben folyik külföldi levelezés. 2. A hatóságok és külföld előtt komoly számbajövő érv, ha a cserkész munkát adatokkal is tudjuk bizonyítani. 3. A levelezési akció terjedésével biztosítjuk, hogy minél több fiúnak álljon rendelkezésére a levelezési akcióhoz szükséges oly segély, melyet csupán határozottan jómódú fiúk tudnak nélkülözni (bélyegsegély, prospektusok, levelezőlap). 4. Alkalmadtán előny, ha nyilván-tartásainkban szerepelnek azok a cserkészek, akik beszélnék idegen nyelven.

Mi az a szavalókórus?

A szavalókórus új művészi próbálkozás, amelynek Magyarországon első nyilvános szereplése 1930 december 16-án, a budapesti m. kir. Operaházban volt. Itt a Cserkészszövetség társelnökének, dr. Sik Sándor egyetemi tanárának, a Cserkészszövetségnek „Advent” című szavalókórusát mutatták be nagy sikerrel. Az előadás szereplői között cserkészek is tevékenyen résztvettek. Az előadást a Katolikus Leányok Országos Szövetsége és a Cserkészszövetség I. kerületének rendezésében március 8-án a budapesti Városi Színházban d. e. fél 12 óra-kor olesó helyarákkal megismerték. Jegyek a Cserkészszövetség kaphatók. Hosszas magyarázat helyett melegen ajánljuk, hogy tekintsd meg.

Hogyan lehet kölcsönkoptatni a táborban használni, anélkül azonban, hogy a kötélfelérésére kilyukasztanánk?

Legjobb és legegyszerűbb mód, ha a ponyva sarkaiba úgy erősítjük fel a feszítő köteleket, hogy kavicsot vagy vadgesztenyét tolunk alája s ezt ponyvával beborítva úgy kötjük rá, hogy a kavics vagy vadgesztenye szorosan a ponyvában maradjon. Így a ponyvát rögzítettük, a kiemelkedő kavics pedig a másik oldalra nem engedti a kötelek lecsúszni.

Melyik világnyelvet beszélik legtöbben?

Tévedsz, mert nem a németet. Az csak negyedik helyen következik. Néhány fontosabb adat a következők:

kínai	453	millió
indus	230	„
angol	163	„
német	91	„
spanyol	80	„
oros	70	„
francia	45	„
olasz	41	„

Viselhet-e II. oszt. cserkész különpróba-jelvényt?

A ma érvényben levő szabályok szerint nem. Ugyanis a cserkészpróba célja az, hogy egy bizonyos korig a III., II., I. oszt. próba letételével általános cserkészműveltséget adjunk. Azután a különpróba letételével megvan a lehetőség az egyéni specializálódásra.

Tény az, hogy sok csapatnál a II. oszt. próbát letett cserkészek is foglalkoznak tanfolyamok keretében különpróba-anyaggal. Előfordul az is, hogy ugyanebből a próbát megállják, azonban viselni jogosan csak az I. oszt. próba letétele után lehet.

Hány cserkészfilm van?

A jobb cserkészfilmek jegyzékét a Magyar Cserkész hirdetésében megtalálod. Nemrég adta ki a Távirati Iroda fénykép- és film-katalógusát, melyben több egyéb cserkészriport-felvétel is szerepel.

Honnan készültetek a jeladó különpróba. A jeladó különpróba anyagát a Magyar Cserkész könyveinek 83. sz. foglalta össze. Az első kiadás jelenleg teljesen elfogyott, ebből a könyvből tehát legfeljebb használt példányt szerezhetsz. Tavaszkor valószínűleg új és bővített kiadásban megjelenik. Ebben a jeladást kedvelő

Morzsányi
BUDAPEST, IV.,
ESKÜ-ÚT 5. SZ.

Cserkész- és egyéb
Sporttermek
Jelvények
Tiszteletdíjak
Cserkészeknek tiszszázalek
árenqudmény.

cserkészeknek a Cserkészszövetség közeljövőben érdekes meglepetéssel fog kedveskedni.

Ha eljössz az őrsvetetői táborba, ott ingyen kapsz egy példányt.

Milyen rádiója van a Hárshgyi Cserkész-parknak?

A kérdézet rádió 3+1 csöves „Standard” hálózati készülék. Eddig a nagy használat ellenére sem volt vele baj. Kirándulási vasárnapokon a szabadban felszerelt hangszórója szokta az egybegyűlt cserkészeknek a cserkészprogramot közvetíteni.

Más-e Angliában a cserkész-törvény, mint Magyarországon?

Lényegében ugyanaz, tartalma és számozása megegyező. Ertérés csupán kettőnél van. Az angol negyedik törvény a következő: A cserkészek minden cserkész testvér, bármilyen társadalmi osztályhoz is tartozzék. A nyolcadik törvény pedig így szól: A cserkész minden nehézségben nevet és füttyöl.

Hol lehet a „Katonai Közlöny” című folyóiratra előfizetni? (Kérdezi Straub Gyula 2. sz. B. K. G. cserkész-cs.)

1. A „Katonai Közlöny”-t Báthy-Berkó István szerkeszti. Kiadóhivatala, hova az előfizetést küldeni kell: Budapest, IX., Mária Terézia-lak-tanya, Őllői-út. Előfizetési ára évenként 12 P. Havonta vastag füzetben adja a katonai szakirodalom javát.

2. A kért „Cserkészfeladatok” című füzetet cimedre elküldtük.

3. A többi kérdés megválaszolása folyamatban van. Irj máskor is!

Mi az a HÖK., amiről a Vezetők Lapja 1931 januári száma ír? Csak nem a Hárshgyi Öreg-cserkészek Klubja? (Kérdezi Huszágh Gábor rajvezető.)

A HÖK. a Házi Örsvezetők Körének rövidítése s tréfás elnevezése azoknak a vezetőknek, akik az országos és kerületi örsvezetői táborok kiképzési munkáját végezni szokták. Az örsvezetői táborba rendszeren örsvezetők jönnek, de a tábori örsöknek is kell egy vezető. Ezt házi örsvezetőnek neveztük el, mert nekik mindenről tájékozva kell lenni (gondolj a házigazda, házi-asszony szavakra). Lassanként kialakult, hogy ezekkel az örsvezetőkkel a Cserkészszövetség is kapcsolatot tartson külön azért, hogy a következő örsvezetői táborok rendezése minél jobban történhessen. Mivel azonban hangsúlyozottan nem óhajtottuk szilárd keretbe szorítani, azért ezt a tréfás nevet adtuk neki, hogy: Házi Örsvezetők Köre. Ebből következik, hogy nem külön szervezet. Mindenki a saját csapatában dolgozik s bizonyos célra alkalmilag eljönnek.

Külön jelvényük még nincsen. A Hárshgyi Cserkészparkban bizonyos megkülönböztetésben részesülnek. Így annak értékes és kényes felszerelését igénybe vehetik. Sem belépődíjat, sem hálódíjat nem fizetnek.

Tisztek is tartoznak ebbe a szervezetbe s ezeknek száma ma már a 30-at meghaladja.

Hol lehet ijat kifogástalan jó minőségben vásárolni? (Kérdezi Konkoly Gyula Békésgyula.)

A külföldi ijak 18—30 P között vannak. Házi-lag 2 P értékben hibátlan ereszű kőrifából elő lehet állítani. A Cserkészpark házi készítésű ijai ilyen célból jól beváltak. Nagyon fontos, nem tudom, hogy nem ott hibáztat-e el, amikor az ij vékonyítását végezted. Ugyanis, ha az ijat kézbeveszem, akkor az első oldalából, amelyik a cél felé esik, nem szabad semmit se lefaragni. Ott a száznaknak végig kell húzódnia az egész hosszán. A lefaragás hátulról történik s ily módon eltörés, repedés kizárt. Részletesen leírta a Magyar Cserkészben a Nagy Főnök a „Harci ösvény” sorozatban.

Ijakat jelenleg a Cserkészszövetség nem tart, a drága külföldiek kifogytak. Azonban a közeljövőben kifogástalan minőségű és aránylag olcsó magyar ijakat és nyilakat fog forgalomba hozni. Kíséred figyelemmel hirdetését. Nyilak jelenleg is kaphatók, azonban ezek a drága külföldiek (30%-kal így is olcsóbb, mint máshol). Külföldi ijat vehetsz Skaba és Plökl sportcégnél (VI., Vilmos császár-út 33.).

Hogyan alakulhat egy községben cserkész, ha több fiú van, akiknek legnagyobb vágyuk, hogy cserkészcsapatot alakítsanak? („Uj előfizetők” jelige alatt kérdezik Tiszaföldvárról.)

Érdemes választ szívesen küldünk levélileg, mivel úgy ez sokkal eredményesebb volna. Irjátok meg címeteket!

Magyar cserkész csak

tejet, vaját, hortobágyi
sajtot, MOK juhtúrót
fogyaszt.

Orsz. Magyar Tejszövetkezeti Központ
mint szövetkezet,
Bpest, I. Horthy M.-út 113-121. Tel.: L4. 3-20.

BÁTORI BÉLYEGHÁZ

Gobát-albumok kiadója

Budapest, IV. kerület, Városház-utca 14. sz.

Nagy árjegyzék 60 fillér, mely összeg az első vásárlásnál levonható. — Postasekkszáma: 10.482. — Tel.: Aut. 897—33.

SZERKESZTŐI ÜZENET

P. K. 32. Köszönöm újabb leveledet. Nem tudom, mit vártál. Ugy hiszem, a gép egészen jó és értékes. A pontossággal is meg lehetsz elégedve. — I. Gy. 290. Makó. Őrsi dalnak és Őrsi versnek talán megfelelnek, de az egész cserkész-közösség elé még nem vihették. Nagyon kedves az iparkodás, de hogy sikert érhesz el a M. Cs. olvasói előtt, ahhoz még nagyon sok kitartásra, tanulásra és gyakorlatra van szükséged. — M. P. 139. Debrecen. A gondolat nem rossz, van benne valami a mai élet civilizációjára szomjas levegőjéből. De az előadás gyarló. Sokkal több költői lelket kell lehelnie egy versnek. Olvass csak el néhány igazi jó költeményt! Magad is belátod, hogy nagyon messze vagy azoktól. — A keresztretjéned nagyon is „könnyű”. A mi olvasóink keményebben szeretnek mérközni. — Turul. A verseid kedvesek, hangulatosak, kivált a Tabáni alkony, meg a Tabáni kép. Igaz, inkább a lélek szép bennük, a forma gyarlóbb. De elvégre a lélek fontos. Rájuk kerül a sor. Az elbeszélésed is inkább líra, mint epika. Így nem is használható. Ha azonban nem veszed rossz néven, alaposan megrovódtam közlöm, mert a benne levő gondolat megkapó. Szeretnék egyszer beszélni veled írásaidról. — Egy fényképező amatőr. A gép alkotója most katona, így nem foglalkozhatik találmánya készítésével, de ha leszerel — valószínűleg májusban — rendelkezésre fog állani cserkésztestvéreinek. — Török, Sajóvára. Így sem jó. Kétségtelenül ügyes a leírás, de nem elég érdekes. En azt elhiszem, hogy barátainak nagyon tetszik, bizonyosan nagy sikered volna vele olyanok közt, akik a kiránduláson résztvettek, vagy legalább ismerik a szereplő személyeket, de idegeneknek nem érdekes. Képzeld magadat olyan ember helyzetébe, aki még nem látta ugyan azt a szép szigetet, de már sokat olvasott róla. Az ilyen embert sem a köztudomású dolgok, sem az aprólékoságok nem érdeklik, hanem csak az újszerű beállítás, az egyéni meglátás. Eppen ez az, ami hiányzik a te utóírásaidból. — K. K. I. Szentgotthárd. Szép és hazafias ez a te víziód, de leírása korántsem kelti fel az emberben azt az érzést, amely valószínűleg versírásra ihletett. Nem tehetek róla, de én csak azt érzem olvasásakor, hogy rossz vers. Nehogy más is így legyen vele — nem közlöm. — 550. B. G. Szeged. A versek bíz csak afféle rigmusok, amelyek tucatjával vannak minden csapatban. Nagyon kedvesek „házi használatra”, de semmi esetre sem költemények. A hangosfilm igen jó ötlet. Hamarosan sorra kerül. — Sch. J. 552. Petneházy. Igazad van, a jól sikerült verseknek az a jutalma, hogy közzéteszük. Sajnálom nagyon, de a te verseid nem érhetik el ezt a „jutalmat”. Ezek sem, de — ahogyan ezekből ítélem — a többiek sem. Vagy nincsenek is több. Annál jobb. — M. Sz. F. 284. Ez az igazi! Irogasson az ember először jó darabig magának s csak akkor álljon elő, amikor úgy érzi, nem vall szégyent. De ha már ezt érzi, akkor meg ne szégyenkezzék. Kár lett volna, ha te is tovább hallgatsz. Versed annak biznysága, hogy van mondanivalód s el is tudod szépen mondani azt, ami a szíveden van. Szeretném, ha kiválasztanád verseid közül a legjobbakat s elküldenéd nekem. Bizonyosan lesz köztük néhány egészen csinos. Legalább is a „Pacsirta dal” ezzel bíztat. — F. I. Szeged. Lapod akkor érkezett, amikor az újságot már nyomták. A kért korrekciókat azért nem hajhattuk végre.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadia a Magyar Cserkészszövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bpest, V., Nagy Sándor-u 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Bélyegárjegyzéket

szívesen küld

ABONYI JENŐ bélyegkereskedése,
Budapest, IV. ker., Váci-utca 45.